

žarek dobrote

8/XXI
avgust
2023

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Upanje za vse!

4 ••• Seminar Karitas 2023

TO MORAMO VEDETI

5 ••• Depresija in skrb za osebno duševno zdravje

KARITAS MLADIH

6 ••• Migaj, zdravo uživaj

NA OBISKU

8 ••• Hiša dobrote naših starejših

10 ••• Z modrostjo, potrpežljivostjo in ljubeznijo

11 ••• Fotografirajmo velika Božja dela, da se vtisnejo v srce in razvijejo v življenju

12 ••• Odličje svetega Cirila in Metoda Jožici Mariji Ličen

12 ••• Predana prostovoljka, ki se trudi pomagati ljudem v najrazličnejših stiskah

13 ••• 55. romanje bolnikov, invalidov in ostarelih na Brezje

CELJE

14 ••• Izlet na morje

KOPER

15 ••• Maša za bolne in ostarele

15 ••• Pesniška zbirka »Križ pot je«

16 ••• Romanje starejših, bolnih in invalidov na Brezje

16 ••• Srečanje Goriške območne Karitas

LJUBLJANA

17 ••• Tek podnebne solidarnosti

NOVO MESTO

18 ••• Flancarija

LETOVANJA

19 ••• Koper: Počitnice sodelavcev Karitas v Soči

20 ••• Ljubljana: Ostali bodo nepozabni spomini

21 ••• Hvala vam, da smo lahko obiskali Slovenijo

22 ••• Srca Slovenije za srca Afrike

23 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA STRAN IN ZADNJA STRAN Bernarda Grašič •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar
Jezeršek, Marjan Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Šmodiš,
Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman •
LEKTORIRANJE: Majda Strašek Januš • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA
PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK:
Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poština plačana pri pošti
• ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne
predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote
omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

SEMINARJI KARITAS 2023

Tema: Paliativna oskrba in spremljanje umirajočih

Termin	Lokacija
22. in 23. 9. 2023	Zavod Marianum, Veržej
6. in 7. 10. 2023	Dom sv. Jožef, Celje
20. in 21. 10. 2023	Stella Maris, Strunjan
27. in 28. 10. 2023	Samostan Stična

Karitas

Teden Karitas

27. 11. – 3. 12. 2023

geslo: **UPANJE ZA VSE!**

29. 11. Romanje na Ponikvo

29. 11. Klic dobrote

3. 12. Nedelja Karitas

Foto: Peter Tomažič

»Namen vzgoje je celostni razvoj človeka kot posameznika in kot člana skupnosti, kar od vsakega učitelja zahteva modrost, potrpežljivost in ljubezen.

Vzgoja namreč ni v tem, da bi učencem polnili glavo z idejami, temveč v tem, da jih spremljamo in spodbujamo na poti človeške in duhovne rasti ter jim pokažemo, kako prijateljstvo z Vstelim Jezusom širi srce in dela življenje bolj človeško. Ta pogled je popolnoma aktualen tudi danes, ko čutimo potrebo po 'vzgojnem sporazumu', ki bi lahko združil družine, šole in družbo kot celoto.«

papež Frančišek,

kateheza: Pričevalci; vir: Vatican News

tema meseca**UPANJE ZA VSE!**

Alojzij Štefan

*Razmišljanje ob geslu tedna Karitas 2023***Kaj je upanje?**

Upanje je duševno stanje, ko se vidi možnost za rešitev iz težkega položaja, ko se zaželeno kaže mogoče, dosegljivo. Upanje nastane, se okrepi, utrdi (SSKJ; Fran). Upanje pa je tudi zaupanje, da obstaja rešitev za izzive, probleme in težave. Upanje ni poceni tolažba, češ da bo že bolje. Nimamo pravice dajati lažnega upanja, ki človeka ponižuje in lahko usodno zaznamuje njegovo pot. Upanje je v resnici osrednja beseda svetopisemske vere, in sicer tako zelo, da sta besedi vera in upanje na različnih mestih zamenljivi. Seveda pa je upanje dokončno utemeljeno v Kristusovem odrešilnem trpljenju, smrti in vstajenju, ki je za vse ljudi. Nihče ni iz tega izključen. V tem največjem in najpomembnejšem dejanju Božje ljubezni smo objeti vsi, je objeto vse stvarstvo. V srcu te ljubezni je odrešenje, ki je temelj upanja. In ker je Karitas posredovalka Božje ljubezni, človeštvu in stvarstvu prinaša ljubezen in z njo upanje vsem.

Temelj upanja

Rešitev ne pomeni vedno le izginotja problemov težav in stisk, ampak pomeni, da nekdo kljub vsemu najde pot naprej, pot življenja in prihodnosti. »Jaz sem dokončno ljubljena, in kar koli se mi že pripeti – ta ljubezen me pričakuje. In tako je moje življenje dobro.« (sv. Jožefina Bakhita) Po tem spoznanju upanja je bila »odrešena«. Zdaj ni bila več sužnja, marveč svoboden otrok Boga.

Karitas prižiga luč upanja in vere, da ljubezen nikoli ne mine. Nič, kar je storjeno iz ljubezni, ne more ne umreti ne izginiti in ne propasti. To je temelj upanja, ki pelje človeka skozi težave in stiske do rešitev, ki omogočijo ustvarjalno in svobodno življenje danes in jutri.

Karitas in (krščansko) upanje

Izvir Karitas je v Božjem usmiljenem srcu, ki pozna vsako človeško srce in torej tudi vsako njegovo stisko. V jedru vsake dejavnosti Karitas je vzbujanje in povrnitev upanja, ki budi vero v prihodnost, vero v človekovo vrednost, ki mu jo zagotavlja njegovo dostojanstvo. To je krščansko upanje. Kot pravi papež Frančišek, ga še posebno potrebujemo v teh časih, ki se zdijo temni, ko se včasih čutimo izgubljeni pred zlom in nasiljem, ki nas obdajata, pred bolečino mnogih naših bratov in sester. Čutimo se izgubljeni in tudi nekoliko obupani, saj smo nemočni in se nam zdi, da se ta tema ne bo nikoli končala. *A ni treba dopustiti, da bi nas upa-*

nje zapustilo, kajti Bog hodi z nami s svojo ljubeznijo. Upam, ker je Bog ob meni. To lahko reče vsak med nami: Upam, imam upanje, ker Bog hodi z mano. Drži me za roko. Bog nas ne pušča samih. Gospod Jezus je premagal zlo in nam odprl pot v življenje. Upanje nikoli ne razočara. Razočara optimizem, a upanje nikoli! (papež Frančišek v katehezi med splošno avdienco na Trgu sv. Petra, 7. 12. 2016)

Upanje proti upanju

Najteže je upanje ohraniti v času dolgotrajne stiske, ko se poti iz nje zdijo pretežke ali skoraj nemogoče. Če takšno stanje pomanjkanja upanja traja predolgo in se mu pridružijo še druge težave (pogosto v duševnem zdravju ali zasvojenost), oseba lahko obupa. To pa je ena najtežjih situacij, s katero se moramo vsi, ki lahko karkoli storimo, pogumno in odgovorno spopasti. Upanje je izjemno pomembno tudi ob bolečem slovesu od tega sveta, ko pomagamo z ustreznimi in predano paliativno oskrbo in rečemo NE medicinskemu zastrupljanju in samomoru s pomočjo!

Upanje utrjujemo tako, da ga gradimo s koraki v pravo smer, ko vrednotimo vsak, še tako majhen napredek v reševanju stisk, ko gradimo skupaj z vsemi, ki lahko v družbi prispevajo k boljšemu položaju posameznika in družine, ki lahko zmanjšajo ali preprečujejo zdrs v revščino in sprejemajo odločitve v korist najbolj ubogih in izključenih. To vidimo v primeru razvojne pomoči Karitas (Z delom do dostojnega življenja in drugi projekti), ki ljudem vrača upanje, da si bodo lahko sami pomagali v boljše, bolj zdravo, perspektivnejše življenje. Pri tem je pomembno aktivno sodelovanje z ustreznimi (med)državnimi ustanovami in bratsko sodelovanje v mreži družine Karitas.

Karitas je glasnica upanja

Če si lahko izposodimo in prepesnimo verz iz Prešernove Zdravljice bi lahko rekli, da Karitas »v potrlih srcih up budi«. Kako? S tem, da:

- odkriva učinkovite ter inovativne poti in odgovore na probleme in stiske v življenju posameznika in družine
- je zagovornica revnih in odrinjenih
- išče celostne rešitve skupaj s človekom v stiski
- daje osebi pomoč za moč, da se potem more sama spopasti s stiskami in biti akter svoje poti
- plete mrežo zaupanja, dobrote, sprejetosti in pomoči med darovalci in sodelavci ter ljudmi v stiski
- skupaj z ljudmi v stiski išče nove poti doseganja želja in ciljev ter zanesljivejših virov za njihovo blaginjo (program Za Upanje)
- širi solidarnost, ščiti človekovo dostojanstvo in dela za pravičnost

Karitas upanje budi tudi, ko spremlja človeka v njegovih iskanjih in ga ne zapusti ob njegovih morebitnih napakah, zavrnitvah in stranpoteh. Zgodi

se, da kdo tudi ob pomoči, podpori in spremljanju ne zmore poti iz težav in problemov ter ostaja v stiski. Morda koga tudi ne doseže naša dobrot, a vedno ga doseže Božja dobrot. Zato upanje še toliko bolj stoji na Božji dobroti in moči, na njegovem ljubečem usmiljenju.

Upanje, ki daje nasmeh

Upanje gradimo na življenju, posebno na življenjski moči in optimizmu mladih ljudi, ki jih spodbujamo, da odločno stopijo na pot iz krivičnih in uničujočih razmer. To najbolje storimo z omogočanjem dobre vzgoje in izobrazbe, medvrstniško podporo in pomočjo ter spodbujanjem medgeneracijskega sožitja, ki zavira prenos revščine. Odličen primer je Mlada Karitas in tudi akcije upanja: Da bo korak v šolo vesel, Več luči, več upanja ter druge.

Marsikdaj v življenju posameznika in družine ali celih skupnosti nastopijo dramatični trenutki. Ljudje izgubijo vse: domovino, svobodo, dostojanstvo in tudi zaupanje v Boga. Čutijo se zapuščene in brez upanja. Karitas jim kot prerok upanja lahko odpira srce za vero. Tudi če je treba iti, kot so šli Izraelci, skozi puščavo, je to lahko pot vrnitve v svojo domovino, kjer se bosta ponovno upanje in smeh. Ko se znajdemo v temi, v težavah, se ne moremo smejati. In ravno upanje nas uči, da se smejimo na poti. Nasmeh nam daje samo upanje. »Življenje je pogosto puščava, po kateri je težko hoditi. A če zaupamo v Boga, lahko postane lepa in prostrana kakor avtocesta. Dovolj je, da nikoli ne izgubimo upanja, dovolj je še naprej verovati, vedno, kljub vsemu. Upanje je krepost malih.« (papež Frančišek)

Upanje za vse

Karitas prinaša upanje v življenje mnogih ljudi na svetu. Je luč upanja, ki se kaže in izraža s tem, da varuje in spreminja življenje ljudi v stiski. A ne brez njih. Z različnimi oblikami pomoči: od humanitarne v razmerah vojne, naravnih nesreč in drugih življenjskih in družbenih situacij ekstremne revščine, do svetovanja in zagovorništva, programov materialne in druge pomoči ljudem v specifičnih življenjskih situacijah pomanjkanja in vsakršne revščine, pa vse do razvojne pomoči ter promocije dobrotelčnosti in prostovoljstva vseh generacij Karitas prinaša upanje. Karitas omogoča vsem, tako tistim, ki pomagajo (sodelavcem, donatorjem ...), kot pomoči potrebnim (deležnim) izkušnjo upanja, ki jo prinaša rešitev problemov, lajšanje stisk in odpravljanje težav.

Upanje ne razočara

Vse, kar za prinašanje, vračanje in ohranjanje upanja v življenju potrebujemo, je pogum, nasmeh in vera, da nas vse Bog neizmerno ljubi, saj je Lju-

bezen – Karitas. »Dovolimo, da puščave našega življenja, kakršnakoli so že, ozelenijo z upanjem in postanejo cvetoči vrt. Upanje ne razočara!« (Frančišek, 2016) Marija, Mati upanja, prosi za nas!

SEMINAR KARITAS 2023

Helena Zevnik Rozman

Termini	lokacija
22. in 23. 9. 2023	Zavod Marianum, Veržej
6. in 7. 10. 2023	Dom sv. Jožef, Celje
20. in 21. 10. 2023	Stella Maris, Strunjan
27. in 28. 10. 2023	Samostan Stična

Vsebine letošnjih seminarjev Karitas bodo v celoti usmerjene v spremljanje umirajočih. Ta tema se že nekaj let pojavlja v evalvacijskih anketah ob koncu seminarjev. Ob vseh aktualnih temah v naši družbi pa je sedaj čas, da pridobimo znanje na tem področju.

V petkovih večerih bomo povabili priznane goste s področja etike, moralne teologije, zdravstva, ki nam bodo osvetlili različne vidike problemov in moralno-etične dileme, ki jih prinaša evtanazija, samomor z zdravniško pomočjo, ter kako ohranjati človekovo dostojanstvo tudi v težkih obdobjih bolezni, trpljenja in umiranja.

Sobota bo v celoti namenjena spoznavanju paliativne in hospic oskrbe. Seznanili se bomo, kaj vključuje paliativna oskrba, kako se v Sloveniji že izvaja in kaj lahko bolniki v zadnjem obdobju življenja z njo pridobijo. V nadaljevanju nas bodo strokovnjaki, ki delajo z umirajočimi, seznanili z osnovami komunikacije in gradnje odnosa z umirajočimi in njihovimi svojci ter nas opozorili, na kaj vse moramo biti ob tem pozorni. Seznanili se bomo tudi z duhovno oskrbo, ki je pomemben del paliativne oskrbe.

V nadaljevanju se bomo soočili z lastnim odnosom do smrti in umiranja, se vprašali, kaj zmremo prinesiti umirajočim in njihovim svojcem, ter se na koncu seznanili z organizacijami in programi za pomoč in spremljanje umirajočih, ki že dobro potekajo po različnih krajih. Ob tem bomo skušali poiskati, kje se lahko z našimi oblikami pomoči povežemo in skupaj pomagamo ljudem.

Seminar je za vse sodelavce Karitas brezplačen, povabite pa lahko še ljudi, ki jih tematika

zanima. Zaradi lažje organizacije je OBVEZNA PREDHODNA PRIJAVA najkasneje teden dni pred posameznim seminarjem. Veseli pa smo hitrih prijav, saj nam omogočajo pravočasno pripravo.

Prijavite se na Slovenski karitas:

- po telefonu: 01 300 59 60 ali
- po elektronski pošti: info@karitas.si ali
- po pošti:

Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana

Podatki za prijavo: ime in priimek, naslov in kontakt, ustanova Karitas, iz katere prihajate, ter podatki o tem, ali boste prespali ter katere obroke želite (večerja, zajtrk, kosilo).

to moramo vedeti

DEPRESIJA IN SKRB ZA OSEBNO DUŠEVNO ZDRAVJE

Alenka Petek

V Ljubljani smo zaključili z nizom predavanj o depresiji, ki so se začela v Cerknici in na Brezjah in jih je pripravila dr. Marinka Rudolf, psihiatrinja.

Spregovorila je o depresiji, eni najpogostejših motenj razpoloženja, ki zelo poslabša kakovost življenja. Pri depresiji ne gre le za prehodno slabo in otožno razpoloženje, pač pa tudi za brezvoljnost, utrujenost, ki prizadene človeka v celoti. Depresija je najpogostejša čustvena motnja in spada med najbolj razširjene bolezni na svetu. Prizadene lahko vsakogar; mlajše, odrasle in starejše osebe, ženske ali moške.

Simptomov, s katerimi se soočajo ljudje v depresiji, je veliko: od žalosti, potrnosti, zmanjšane sposobnosti do izgube motivacije, interesa. Človek postane čustveno otopel, razdražljiv, nemiren. Preplavljajo ga občutki nemoči. Oseba je pesimistična, vse vidi bolj črno, težko se odloča. Ima nizko samopodobo, se umika iz družbe, počuti se manjvredno, zanemara osebno higieno in bivalno okolje.

Depresivna oseba lahko ima tudi motnje koncentracije, pozornosti, spomina. Njeno razmišljanje in govor sta upočasnjena. Nezmožna je reševati težave in probleme, četudi so enostavni.

Pri telesnih simptomih je prisotna tudi motnja spanja. Lahko se pogosto zbujajo ali pa ne morejo zaspati, ali pa imajo potrebo po pretiranem spanju. Prisotna je tudi motnja hranjenja, tako v obliki izgube apetita kot v pretiranem apetitu.

Spomnim se naše uporabnice, ki je imela težave z depresijo. Na naročen termin je vedno težko prišla. Vedno nam je zagotavljala, da naslednji teden pa pri-

de na pogovor. Poklicala nas je ob dvanajstih in nam zaželela dobro jutro. Povedala je, da je komaj vstala. Bila je brez energije, volje do življenje, potrebe, da se obleče, uredi in pride na Karitas.

Posledice depresije so lahko zelo hude. Upade zanimanje za okolico, oseba je neučinkovita v službi, prihaja do velikih napak pri delu. Če oseba živi v materialni stiski, je to lahko še dodatna močna stresna situacija.

Depresijo poganja nedejavnost, odlašanje, sram, krivda, brezup, negativno razmišljanje, premlevanje negativnih dogodkov ter socialni umik. Ko se nam pojavijo take težave, jih ne smemo zadrževati v sebi, ampak se moramo o tem pogovoriti z zaupanja vredno osebo. Težav ne smemo skrivati ali jih pometati pod preprogo. O njih moramo spregovoriti in poiskati pomoč.

Spoprijemanje z depresijo in obvladovanje simptomov je izredno težko. Rešitev je v prepoznavanju problema in pozitivnem spoprijemanju s stresnimi situacijami – naučiti se moramo prenašati stres in spremeniti način življenja. Včasih je težava tudi v preveliki zahtevnosti do samega sebe, pretiranem prevzemanju odgovornosti, tudi za stvari, za katere nismo odgovorni. Perfekcionizem nam tu ni v pomoč. Težko je tudi, če je naša samopodoba storilnostno naravnana ali se počutimo nezamenljive in nenadomestljive.

Neučinkoviti načini spoprijemanja s stresom so zaniikanje težav, zatiranje čustev, zapiranje vase, pasiv-

nost, zatekanje k sanjarjenju, pretirana odvisnost od drugih, kompulzivno nakupovanje, ukvarjanje s športom, deloholizem. Pogosto je prisotno tudi poseganje po sladkarijah, alkoholu, drogah. Nekateri se samoobtožujejo, smilijo samemu sebi, spret drugi pa stresajo slabo voljo na druge.

Kako si lahko pomagamo, kaj lahko sami storimo za ohranjanje duševnega zdravja?

Zelo pomembno je, da nam uspe pretrgati ustaljene vzorce ravnanja. V svoje življenje vnesimo aktivno preživljanje prostega časa. Začnimo se gibati, ukvarjati s hobiji, družiti z nam pomembnimi ljudmi. Pomembna je tudi zmerna, zdrava prehrana, urejeno spanje, pridobivanje veščin in znanj v okviru socialnih in komunikacijskih aktivnosti. Zelo razbremenilno je, če se znamo nasmejati in če nas uporaba humorja sprošča. Naši cilji morajo biti ustrezno oblikovani in zastavljeni tako, da so izvedljivi.

Kako lahko k zmanjševanju stresa pomaga vključitev v prostovoljsko delo ali delo pri Karitas?

Podari nam občutek smisla, koristnosti. Povezuje nas z drugimi. Ohranja nas aktivne in ves čas v pogonu. Poveča občutek lastne vrednosti in zadovoljstva. Skrb zase je sestavljena iz številnih majhnih, drobnih aktivnosti, dejanj, opravil in besed.

Nenazadnje pa še vedno drži in je še kako zelo pomembno, da v skrbi za druge ne smemo pozabiti poskrbeti tudi zase. Odpravimo se v naravo, preberimo dobro knjigo, ali pa se podružimo in poklepetajmo s sosedo, če nam je to v veselje.

karitas mladih

MIGAJ, ZDRAVO UŽIVAJ

V okviru projekta 'Migaj, zdravo uživaj', ki ga financira Ministrstvo za zdravje, v poletnih mesecih na Slovenski in škofijskih Karitas potekajo različni programi za mlade in otroke, ki jih spodbujajo k zdravemu načinu življenja. Predstavljamo nekaj utrinkov iz meseca julija.

'Kuhajmo skupaj' na Rakitni

Bernarda Narobe

V začetku počitnic smo na Slovenski karitas v okviru projekta za otroke iz socialno ogroženih družin organizirali dva petdnevna tabora na Rakitni za otroke z naslovom **'Kuhajmo skupaj'** in s poudarkom na zdravju, uravnoteženi prehrani ter gibanju, ki je pomembno za zdravje.

S taborom smo začeli v ponedeljek. Najprej smo spoznali kočo, se namestili in se spoznali še med seboj. Razdelili smo se v štiri skupine in tako poskrbeli, da bodo tekom celotnega tedna opravljena vsa opravila. Kar takoj smo se lotili dela in si že pripravili prvo preprosto in okusno malico – avokadov namaz. Po malici smo se polni energije podali na raziskovanje Rakitne in nabrali dračje za ogenj, ki so ga otroci z navdušenjem pripravljali sami. Po večerji, ki smo jo pripravili sami, smo se družili ob ognju, se igrali igrice in se pogovarjali ter opazovali zvezde.

Dneve smo začeli z jutranjo telovadbo in zdravim zajtrkom (ovsena kaša s sadjem, prosena kaša s pečenimi jabolki, bananine palačinke, tunin namaz ...). Poskrbeli smo za opravila, pomili in pobrisali posodo, očistili okolico koče in se potrudili, da smo odpadke ustrezno ločevali. Dneve smo izkoristili za kopanje v jezeru, prehodili smo del krožne poti Pentlja, ki nas je popeljala po Rakitniški planoti. Veliko smo se igrali družabne igre, ustvarjali, preizkušali nove recepte, preizkusili tako imenovana »alko očala«, spoznali Ceneta Prevca, ki nam je zaupal, zakaj se je odločil za konec športne kariere in s čim se sedaj ukvarja. Poleg Ceneta nas je obiskala tudi Hana Kerin, ki je za otroke pripravila nekoliko drugačno delavnico in jih spodbudila, da lahko šport vključimo v vsakdan, ter

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

jim preko različnih izzivov pokazala, da je gibanje lahko tudi zabavno in preprosto.

Da pa receptov ne bomo nikoli pozabili, smo med taborom sproti ustvarjali tudi knjižico receptov, v katero smo zabeležili vse recepte, ki smo jih preizkusili. Seveda, da ne boste mislili, smo se tudi posladkali in to sladico pripravili tudi za starše. Sestavine za sladico pa smo razkrili preko lova na skrite sestavine, ki so se nam hudomušno skrile okoli jezera.

Najljubše pa je bilo večere preživljati ob ognju, peči hrenovke in čoko-banane, se prepustiti zvokom narave ali pa se preizkusiti v karaokah in pokazati svoj talent.

Mahamo iz Rakitne do naslednjic!

Izlet otrok v Arboretum Volčji Potok

Petra Martić

Škofijska karitas Novo mesto se je v sklopu projekta: 'Migaj, zdravo uživaj!' in v sodelovanju s skavti stega Črnomelj 1 odpravila na izlet v Arboretum Volčji Potok. Izleta se je udeležilo 22 otrok, starih od 7 do 18 let.

Za izlet v Arboretum Volčji Potok smo se odločili, ker se sklada s cilji projekta, in sicer: spoznavanje Slovenije. Pa tudi zato, ker park ponuja veliko možnosti za telesno aktivnost mladih.

Ob prihodu smo se ustavili na prvem primernem mestu in si vzeli čas za težko pričakovano malico, nato pa smo pot nadaljevali z ogledom razstave cvetlic. Kaj

hitro smo se odpravili k ribniku, kjer so si otroci lahko od blizu ogledali krape, nato pa pot nadaljevali k razglednemu stolpu. Že pot do tja je bila precej zanimiva, saj smo zašli s prave poti. Našo zadrego ob zavedanju, da ne vemo, kam moramo iti, je zelo hitro opazil eden od otrok, ki je dejal: »Jaz sem pa mislil, da imate vi na Škofijski karitas bolj razvito orientacijo!« S tem in podobnimi stavki je bila naša pot obarvana z otroško nepreračunljivo hudomušnostjo in razigranostjo ter smehom.

S pomočjo otrok smo vendarle prispeli do razglednega stolpa, ki so ga postavili marca in ponuja pogled na ruševine ter širšo okolico Arboretuma, nato pa stekli k stojnici s sladoledom. Po zasluženem kratkem počitku in uživanju ob sladoledu smo pot nadaljevali k otroškemu igrišču.

Na raznovrstnih igralih (drča, trampolin, tobogan, labirint) smo preživeli največ časa. Glede na to, da se je izleta udeležila večja skupina otrok, smo jih razdelili v več manjših skupin, tako da se je vsak otrok lahko udeležil različnih aktivnosti, posebno še tiste, ki mu je bila najbolj všeč. Proti koncu izleta smo si ogledali še razstavo dinosavrov in kitov, kjer so si otroci vzeli čas za malico in igro.

Na avtobusu smo otroke prosili za povratno informacijo o izletu in v ta namen so izpolnili kratek vprašalnik, katerega analiza je pokazala, da so preživeli čudovit dan.

AKCIJA MLADE KARITAS BOVEC »DVGALO ZA DANIIJA«

Eli in Vid Kovačič

8

Našemu someščanu Daniju Komacu, ki ima multiplo sklerozo in potrebuje dvigalo za lažje življenje, smo priskočili na pomoč tudi v Mladi Karitas in pomagali pri srečelovu, s katerim smo zbirali denar za njegovo dvigalo, ki mu bo omogočalo boljšo mobilnost. K temu nas je spodbudila mentorica Magda. Verjamemo, da ima vsak človek pravico do takšnih na videz preprostih stvari v življenju, saj mu prinašajo dostojanstvo.

Najprej smo sestavili prošnjo za dobitke. Z njo smo po bovških trgovinah, lokalih in podjetjih spraševali za prispevke. Prav nihče ni odklonil!

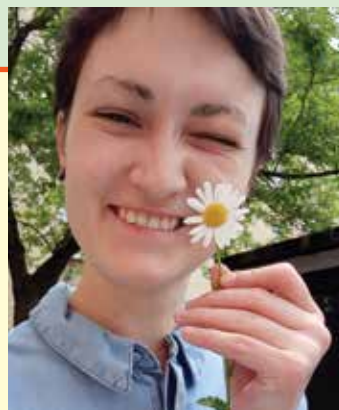
Potem smo se večkrat zbrali pri Magdi in izdelovali srečke. Označili smo papirčke. Polne srečke smo oštevilčili, na prazne pa udarili samo dva žiga. Na sto srečk je bilo 75 polnih. Vse smo zvili in jih stlačili v narezane slamice. Vsak dobitok je dobil svojo številko.

V nedeljo, 9. julija 2023, smo praznovali god bovškega zavetnika sv. Urha. Po maši je bila pred cerkvijo pogostitev. Zraven smo postavili tudi stojnico za srečelov. Dve ekipi sta opravljali svoje delo. Ena je prodajala srečke, druga pa izročala dobitke. Obiskal nas je tudi župan Valter Mlekuž in kupil srečke. Prodali smo veliko srečk in dobili bogat izkupiček. Stojnico smo postavili tudi popoldne na bovškem placu in ponovili akcijo.

Veseli sem, da bo Dani lahko končno z dvigalom prišel iz hiše in šel na sprehod z vozičkom in da mu bomo polepšali življenje in bo lahko užival v enem izmed najboljših delov življenja – svobodi. Seveda pa smo ponosni, da smo mu lahko v stiski ponudili roko ter sodelovali kot skupnost.

MLADI se predstavijo

Sem Julija – kratkolaso dekle, optimistka in perfekcionistka, ki težko kakšno stvar spusti iz rok. Rada berem, rišem, klekljam, „prostovoljim“, ne maram pa dolgčasa. Zelo me osrečuje delo z ljudmi, zato že od samega začetka študija zagnano iščem priložnosti na tem področju. Veliko se preizkušam, saj ne vem, kaj me v življenju še čaka, in si na izzive v prihodnosti želim biti kar se da dobro pripravljena. Vsako poletje z veseljem en teden namenim prostovoljstvu.

Prostovoljstvo: Letos sem kot prostovoljka Mlade Karitas delovala na dveh kuharskih taborih na Rakitni, sicer pa sem dve leti pred tem nudila učno pomoč otroku migrantu.

Hobiji: Ustvarjanje vseh vrst drobnarij.

Najljubša hrana: Sladoled z okusom temne čokolade.

Najljubša pesem: Tabu: Nekoč, nekje.

Najljubši kotiček, kjer se sprostiš: Knjižnica, ker je tam vedno mir in tišina, poleti pa prijetno hladno.

Najljubša slovenska beseda: Lepo, ker je lepa beseda.

na obisku

HIŠA DOBROTE NAŠIH STAREJŠIH

Andrej Sraka

Na obisku v Domu svete Agate

Bilo je pred nekaj leti, ko se je družina Krajnc v sodelovanju z direktorjem Karitasovega Doma sv. Lenarta odločila, da bo staremu hotelu Črni les v Zamarkovi blizu Lenarta vdahnila novo življenje. Prenovili so celotno zgradbo in Karitasov DOM SVETE AGATE je lahko zaživel.

9. 9. 2021 je skozi vrata novega doma v spremstvu direktorja družbe Dom Lenart g. Zlatka Gričnika stopila prva stanovalka. Počasi so se ji pridružili še drugi stanovalci, ki so se namestili v 32 enoposteljnih in 15 dvoposteljnih sobah. Že arhitektura samega objekta kliče po manjših skupnostih, ki stanovalce povezujejo v nove družine. Ravno tako tudi zunanja ureditev s sprehajalnimi potmi, vodomatom, potjo v gozd in dvi-

gnjenimi visokimi gredami. Obiskovalci ob prihodu v naš dom zavzdihnejo: »Kako je pa pri vas lepo.« Pred časom, ko so nas obiskali predstavniki Karitas iz Linza, Mostarja, Banjaluke, Beograda, Aleksinca in Črne gore, so v navdušenju ugotavljali, da gre za enega najmodernejših, celo vzorčnih domov v tem delu Evrope.

Delo poteka po principu gospodinjstevskih skupnosti 12 stanovalcev, ki se dan za dnem zbirajo pri skupni mizi. Osrednja prostora dnevnega življenja sta jedilnica in kuhinja. Namen teh skupnosti je bolj individualni pristop, delo v manjših skupinah, kar ustvarja veliko več priložnosti za medsebojno druženje z zaposlenimi.

Dan v domu se začne z jutranjim urejanjem in nego, nadaljuje pa z zajtrkom po gospodinjstevskih skupnostih. Večkrat zjutraj v naših kuhinjah zadiši po dobrotah, ki jih zaposleni pripravijo kar sami. Po zajtrku se nekateri odpravijo na sprehod po vrtnih poteh in v gozd. Ničkolikokrat povedo, da je eno najlepših doživetij ravno to, da lahko zjutraj prisluhnejo pesmi ptic ter se nadihajo svežega zraka. Spet drugi prebirajo dnevno časopise. Sledi skupinska telovadba ter dnevne aktivnosti, h katerim želimo pritegniti kar največ stanovalcev, saj tako ohranjamo njihove spretnosti. Zelo radi se lotijo ustvarjalnih delavnic, kjer rišejo, ustvarjajo okrasje ob različnih priložnostih in letnih časih. Ker je velika večina naših stanovalcev bila doma ali pa so odraščali na kmetiji, se veselijo vrtnarskih opravil. Na našem velikem vrtu imamo 10 visokih gred z zelišči, vrtninami in

cvetočimi rastlinami, za katere stanovalci ob pomoči zaposlenih zgledno skrbijo.

Da je domačnosti še več, poskrbijo mesečni obiski terapevtskih psov iz Društva Canis Maribor z njihovimi lastniki – terapevti. Namen teh terapij je v prvi vrsti podoživetje lepih trenutkov iz otroštva, mladosti in odrasle dobe, ko so stanovalci tudi doma imeli psa. Ob pogledu na zadovoljne, nasmejane obraze je cilj takšne terapije dosežen. Vsak četrtek imamo pogovorno skupino, na kateri skupaj s socialno delavko kramljajo o različnih temah, pa najsi bodo to opravila letnega časa, prazniki, zdravje, ali pa preprosto o njihovem počutju. Mnogokrat se ob povedanih prigodah vsi pošteno nasmejijo. Ob petkih je dopoldan čas za sveto mašo ali bogoslužje. Dan nadaljujemo s kosilom, po katerem sledi popoldanski počitek in malica, ko se stanovalci zberejo na terasi, ob klepetu, nekateri pa se odpravijo na sprehod. Seveda so tudi tisti najbolj preizkušani, nepokretni stanovalci deležni sprehoda,

saj jih zaposleni na invalidskih vozičkih peljejo v naravo. In tu je že čas za večerjo, večerno urejanje in dan se lahko zaključí z mirnim počitkom.

Dom sodeluje z okoliškimi kulturnimi društvi, pevskimi skupinami in društvom upokojencev, ki nam dneve polepšajo s svojimi nastopi. Redno k nam prihajajo ljudske pevke iz Lenarta ter Knjižnica Lenart. Posebno veselje pa v naš dom prinašajo otroci, preko nastopa otroške folklorne skupine ali oratorija za otroke in starejše, ki smo ga letos organizirali že drugo leto. Tako otroci zaposlenih pridejo v dom in skozi zgodbo, pogovor, delavnice in igro sodelujejo s starejšimi ter polepšajo njihove dni.

Konec leta nas z dobrotami in dobro voljo obišče Miklavž. V adventu stanovalci skupaj z zaposlenimi spletajo adventne venčke, pred božičem postavijo jaslice, skupaj obhajamo polnočnico in se čez nekaj dni zavrtimo ter poveselimo na božično-novoletnem plesu.

Leto je naokrog in kmalu je tu god sv. Agate, mučenke, zavetnice naše kapele in doma, ko se Bogu za vse zahvalimo in prosimo za pomoč. Pred veliko nočjo naredimo presmece in v sodelovanju z lokalnim društvom tudi veliki presmec, ki krasi pročelje doma. Skupaj obhajamo tudi sveto tridnevje, kjer se ob bogoslužju in običajih priprave velikonočnih jedi zbiramo vse tri dni. K sodelovanju vedno povabimo svojce. Tistim stanovalcem, ki ne morejo obiskati kapele, tedensko prinesemo Najsvetejše v sobo. Velikonočno veselje se prelije tudi v poletni čas, ko se družimo ob piknikih.

Mnogi stanovalci so mnenja, da na stare dni ostane le še veselje. »Kaj pa nam drugega ostane, kot to, da se poveselimo!« Posebej se veselimo ob rojstnih dnevih, ko stanovalce obišče direktor s šopkom v rokah ... Zaposleni se zavedamo pomena veselja in hkrati se trudimo, da bi bili srce doma, duša slehernega pogovora, tolažba, navdih, tople roke in urne noge ter preprosta ljubezen, ki se razdaja. Čeprav mnogokrat utrujeni, pa vendar ob koncu dneva še vedno pripravljeni pomagati ... to je ŽIVA KARITAS.

Nanizal sem le nekaj drobcev iz naše ga življenja. Če vas bo pot kdaj zanesla tod mimo, se le ustavite v HIŠI DOBROTE, kajti po svetnici Agati (gr. Dobrota) nosi ime naša hiša.

Z MODROSTJO, POTRPEŽLJIVOSTJO IN LJUBEZNIJO

Ana Pirnat

»... da je namen vzgoje celostni razvoj človeka kot posameznika in kot člana skupnosti ter da to od vsakega učitelja zahteva modrost, potrpežljivost in ljubezen. Vzgoja namreč ni v tem, da bi učencem polnili glavo z idejami, temveč v tem, da jih spremljamo in spodbujamo na poti človeške in duhovne rasti ter jim pokažemo, kako prijateljstvo z Vstalim Jezusom širi srce in dela življenje bolj človeško. Ta pogled je popolnoma aktualen tudi danes, ko čutimo potrebo po ‚vzgojnem sporazumu‘, ki bi lahko združil družine, šole in družbo kot celoto.«

(papež Frančišek, kateheza: Pričevalci)

Ta teden v Vrbju z nami dneve preživljajo mladi fantje iz Španije. »Tukaj smo, da pomagamo,« mi pojasnijo, ko mi iz rok jemljejo metlo ali krpo za pomivanje posode. »Bomo mi.« Nenavadno, kajne? Petnajstletniki, ki kar naprej sprašujejo, kako bi še lahko pomagali, ki ne vzamejo posladka le zase, pač pa ga prinesejo še ostalim fantom, ki sedijo za isto mizo, ki se z veseljem poigrajo z majhnimi otroki ali pa celo pustijo, da jim štiriletnik ponosno »pomaga« pri grabljenju, čeprav imajo zaradi tega veliko več dela. Petnajstletniki, ki ob kosilu sprašujejo o moji veri in vprašanjih, ki jih imajo. Petnajstletniki, ki mi eden preko drugega jasno pojasnjujejo, kaj si oni mislijo o kakšnem verskem vprašanju.

Potem pa vidim tudi starejše fante in odrasle, celo duhovnika, ki jih spremljajo in vodijo. Skupaj z njimi se lotijo vsakega dela, skupaj so umazani od prahu in trave, skupaj jim je vroče zaradi dela na soncu, skupaj norijo za žogo na nogometnem igrišču in skupaj ob večerih pojejo in molijo rožni venec. V vmesnem času poiščejo priložnost, da se z vsakim od teh mladih fantov odpravijo na pogovor. Fantje se teh pogovorov veselijo in se nanje očitno dobro pripravijo.

Zdi se mi, kot bi papež stal ob meni in z nasmeškom opazoval odraščanje teh fantov v prijetne ljudi s »širokim srcem, ki bodo delali življenje bolj človeško«, saj z življenjem v skupnosti živijo prijateljstvo z Jezusom, »rastejo kot posamezniki in kot člani skupnosti«.

Mladi Španci so lahko navdih in spodbuda tudi vsem nam. Tudi mi lahko še malo zrastemo. Poletne počitnice se bodo kmalu končale in začenja se novo obdobje. Novo šolsko leto, morda se tudi v naših župnijah začenja kaj na novo. Ponekod bodo dobili novega župnika, nekje ga ne bodo več imeli, drugje bodo poskusili s kakšno novo skupino ... Poskusimo tudi mi ponovno začeti z Ljubeznijo. Ne polnimo »otrokom (ali župljanom) glav z idejami«. Namesto tega bodimo z njimi, skupaj z njimi opravljajmo vsakodnevne dolžnosti z »modrostjo, potrpežljivostjo in z ljubeznijo«, pa čeprav bomo zaradi tega umazani ali utrujeni. Osvojimo filozofijo naših Špancev: »Tu sem, da pomagam,« in ljudje okoli nas bodo precej bolj nasmejani.

FOTOGRAFIRAJMO VELIKA BOŽJA DELA, DA SE VTISNEJO V SRCE IN RAZVIJEJO V ŽIVLJENJU

papež Frančišek

»Hvalim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si te stvari prikril modrim in razumnim in razodel malim.« (Mt 11,25)

O katerih stvareh govori Jezus? In še, kdo so mali, katerim so razodele te stvari? Zaustavimo se ob stvareh, zaradi katerih Jezus hvali Očeta, in o malih, ki jih znajo sprejeti.

Prvič, stvari zaradi katerih Jezus hvali Očeta. Malo pred tem je Gospod spomnil na nekatera svoja dela: »slepi spregledujejo, [...] gobavi so očiščeni, [...] ubogim se oznanja evangelij« (Mt 11,5) in razodel njihov pomen, ko je rekel, da so znamenja delovanja Boga v svetu. Sporočilo je torej jasno. Bog se razodeva tako, da osvobaja in ozdravlja človeka. Ne pozabimo tega, da se Bog razodeva tako, da osvobaja in ozdravlja človeka, in to z zastonsko ljubeznijo, ki odrešuje. Zaradi tega Jezus hvali Očeta, ker je njegova veličina v ljubezni in zato nikoli ne deluje zunaj te ljubezni. Te veličine ljubezni pa ne razume tisti, ki se ima za velikega in si gradi boga po svoji podobi, ki je mogočen, negiben, maščevalen. Z drugimi besedami, ti domišljavci ne uspejo sprejeti Boga kot Očeta, saj so polni sebe, ošabni, zaskrbljeni zaradi svojih interesov, prepričani, da nikogar ne potrebujejo. Jezus glede tega omeni prebivalce treh mest, ki so bila v tistem času bogata: Horazin, Bet-sajda in Kafarnaúm, kjer je izvršil veliko ozdravljenj, a so njihovi prebivalci ostali ravnodušni do njegovega pridiganja. Zanje so bili čudeži samo izredni dogodki, uporabni za ustvarjanje novic in hranjenje govoric. Ko je minilo zanimanje, so jih dali v arhiv, da so se morda osredotočili na kakšno drugo trenutno novost. Niso znali sprejeti Gospodovih velikih stvari.

Drugič. Mali pa jih nasprotno znajo sprejeti, zato zaradi njih Jezus hvali Očeta: Slavim te, pravi, ker si malim razodel Nebeško kraljestvo. Hvali ga zaradi preprostih, ki imajo srce osvobojeno domišljavosti in ljubezni do sebe. Mali so tisti, ki kot otroci čutijo potrebo po pomoči, saj niso samozadostni, so pa zato odprti za Boga in se pustijo čuditi njegovim

delom. Oni znajo brati njegova znamenja in se čuditi čudežem njegove ljubezni. Sprašujem samega sebe in tudi vas, se znamo čuditi Božjim stvarjem, ali pa jih imamo za bežne?

Bratje in sestre, naše življenje, če dobro pomislimo, je polno čudežev, saj je polno dejanj ljubezni, ki so znamenja Božje dobrote. Pred njimi pa lahko tudi naše srce ostane ravnodušno in se na to navadi; razdovedno, toda nesposobno čuditi se, pustiti, da se napravi vtis. Zaprto srce, zabarikadirano srce. V to ne vstopi, saj nima sposobnosti čuditi se. Napraviti vtis je lep glagol, ob katerem nam pride na misel fotografski film. Poglejte, kaj je pravilna drža pred Božjimi deli. Fotografirati v razum njegova dela, da se vtisnejo v srce in potem razvijejo v življenju preko številnih dejanj dobrega. S tem bo »fotografija« Boga ljubezni postala vedno bolj svetla tako v nas kakor tudi po nas.

Sedaj pa se vprašajmo, v morju novic, ki nas preplavljajo – ali se, kakor nam danes pokaže Jezus, znam ustaviti ob velikih delih, ki jih izvršuje Bog? Se pustim čuditi, kakor otrok, dobremu, ki v tišini spreminja svet? Sem izgubil sposobnost čuditi se? Slavim vsak dan Očeta za njegova dela?

Marija, ki je poveljevala Gospoda, naj nas napravi sposobne čuditi se njegovi ljubezni in ga s preprostostjo hvaliti.

ODLIČJE SVETEGA CIRILA IN METODA JOŽICI MARIJI LIČEN

Marjana Plesničar Jezeršek

12

Slovenski škofje so 5. junija 2023 sprejeli sklep, da podelijo odličje sv. Cirila in Metoda prostovoljki, publicistki in humanitarni delavki Jožici Mariji Ličen za zvesto služenje Cerkvi med Slovenci.

Odličje sv. Cirila in Metoda je najvišje odlikovanje Katoliške cerkve v Sloveniji, ki ga slovenski škofje podeljujejo od leta 1985. Odlikovanje, sestavljeno iz okrogle bronaste plakete z reliefno podobo sv. Cirila in Metoda in diplome, se podeljuje osebam ali ustanovam, ki so se izkazale s posebnim zvestim služenjem Cerkvi med Slovenci.

Msgr. dr. Andrej Saje, novomeški škof in predsednik Slovenske škofovske konference, je izročil odličje Jožici Ličen v sredo, 21. junija 2023.

Priznanje so utemeljili tako: *»Gospa Jožica Marija Ličen je s predanim in inovativnim karitativnim delom vnesla v slovenski prostor nov način razumevanja prostovoljstva. Vodila je številne programe pomoči in je ustanovila nov projekt v slovenskem in mednarodnem prostoru z imenom Umetniki za Karitas. Kot članica Komisije Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci je dejavno sodelovala pri aktualnih družbenih vprašanjih in opozarjala na dostojanstvo človeške osebe od spočetja do naravne smrti. Kot publicistka redno opozarja na stiske ljudi v naši družbi in spodbuja k solidarnosti in zagovorništvu najbolj ogroženih oseb ter predstavlja glas Cerkve in usmiljenega Samarijana med nami.«*

Podelitev priznanja je potekala po tradicionalni sveti maši za domovino. Povabljeni predstavniki cerkvenega in družbenega življenja so se preselili v atrij Nadškofije Ljubljana, kjer jih je na rdeči preprogi sprejela generalnega tajnica SŠK s. Mojca Šimenc. Zdravljici je sledila podelitev odličja in druženje. S. Mojca je prebrala življenjepis in pomembne poudarke iz življenja in dela gospe Jožice, nakar ji je gospod nadškof v imenu slovenske Cerkve podelil odličje.

Po podelitvi odličja se je gospa Jožica zahvalila SŠK, predvsem sodelavkam in sodelavcem Karitas, z besedami: *»Spoštovani predstavniki cerkvenega in družbenega življenja, drage prijateljice in prijatelji! Tiisti, ki me poznate, veste, da nikoli nisem delovala zaradi odličij in priznanj, vedno so bili zame v prvem planu ljudje v materialnih, duševnih in duhovnih stiskah. Vseskozi sem prepričana, da človek ne živi samo od kruha, zato hvala lepa, če ste iz predstavitev mojega dela začutili prav to.*

Prostovoljstvo je dodana vrednost vsake družbe. Ne bom gledala za nazaj, kaj sem naredila, nisem pa

prav nič naredila sama, temveč tako, kot je geslo tokratne sinode, smo karitativni sodelavci vsa leta delali skupaj. Zato želim ob tej priliki opozoriti, kar me vedno, še posebej v času boleznih, dnevno nagovarja in priganja. Velika pomanjkljivost v naši družbi je sivo področje paliativne oskrbe. Prav zato si danes, kot prejemnica odličja, upam Cerkev in državo opozoriti, da začnejo pogumno delati na tem področju. Zgledi vlečejo, zdrava konkurenca pa nas priganja k boljšemu delu. Prosim za posluh in želim, da uspe v dobro človeka in družbe.

Malo za popestritev pa še osebna misel ob tem odličju. Izpostavila bom dva pokončna moža, ki sta nosila imeni sv. Cirila in Metoda. Mož Ciril me je vedno pri mojem delu podpiral, pomagal in tudi kritiziral, če sem pretiravala; škof Metod je 1990 ustanovil Škofijsko karitas Koper in nas modro opominjal in spremljal. Začutite, koliko simbolike se skriva v tem odličju, zato hvala Bogu in vsem vam!«

PREDANA PROSTOVOLJKA, KI SE TRUDI POMAGATI LJUDEM V NAJRAZLIČNEJŠIH STISKAH

Alenka Petek

26. 6. 2013 je v predsedniški palači potekala slovesnost ob podelitvi priznanj prostovoljcem za njihovo delo. Od šestih prejemnikov je nagrado za delo na socialnem področju prejela gospa Marica Štirn, voditeljica ŽK Vrhnika. Priznanje sta v predsedniški palači

podelila predsednica države dr. Nataša Pirc Musar in predsednik odbora za podelitev priznanj na področju prostovoljstva Jurček Nowakk. V obrazložitvi so napisali:

»Gospa Marica Štirn je prostovoljka Župnijske karitas Vrhnika od leta 2005. Po treh letih dela so jo prepoznali kot dobro organizatorko z vodstvenimi sposobnostmi, zato je leta 2008 prevzela vodenje župnijske Karitas.

Je predana prostovoljka, ki se trudi pomagati ljudem v najrazličnejših stiskah. V svojem okolju je organizirala prevzem zelenjave in viškov hrane. V sodelovanju z Zdravstvenim domom skrbi za ozaveščanje o zdravem načinu življenja najbolj ranljivih, ki jih je težko vključiti v preventivne programe. Je organizatorka dobrodelnega koncerta za zbiranje finančnih sredstev za ljudi v stiski.

Trenutno je odgovorna za 44 prostovoljcev, ki nudijo pomoč preko 800 ljudem v stiski. Poleg tega je vključena v neposredno delo z uporabniki in pomoč ljudem v stiski.

V prostovoljsko delo vključuje tudi uporabnike pomoči. V času migrantske krize se ni ustrašila dela, ampak prevzela vodenje dela prostovoljcev v centru za begunce na Vrhniki, v času epidemije covida-19 so oskrbovali ljudi v izolaciji in vzdrževali z njimi stik po telefonu. Leta 2022 je bila aktivno vključena v zbiranje pomoči za prizadete v vojni v Ukrajini preko ŽK in tudi v povezavi z Občino.

Prisotna je povsod tam, kjer lahko nagevarja k solidarnosti do soljudi, pomoči sočloveku in širi načela prostovoljstva. Učinke njenega prostovoljskega dela čutijo mnogi širom regije in po celi Sloveniji, kjer predaja svoje izkušnje organiziranosti in vodenja prostovoljcev na druge ŽK. Konkretna rešitve za pomoč ljudem v stiski išče v dogovorih in sodelovanju z občino, zdravstvenim dom, CSD, drugimi društvi in posamezniki, ki želijo in so pripravljeni narediti nekaj več za sočloveka.«

Ponosni smo, da imamo v župnijskih Karitas tako predane sodelavce, ki v svojem okolju prispevajo k blažitvi stisk, saj so lahko za zgled in motivacijo celi naši mreži Karitas. Seveda pa smo tudi zelo veseli, da je delo naših prostovoljcev prepoznano tudi na državnem nivoju. Marici Štirn zato iz vsega srca čestitamo ob državnem priznanju.

55. ROMANJE BOLNIKOV, INVALIDOV IN OSTARELIH NA BREZJE

Luka Oven

Romanje bolnikov, invalidov in ostarelih na Brezje, ki je potekalo v soboto, 24. junija 2023, je bilo edinstven dogodek, ki je združil več kot 100 prostovoljcev iz različnih organizacij in navdušil tudi mlade prostovoljce. Organizirala sta ga revija Ognjišče in Karitas, ki že vrsto let skupaj ustvarjata povezanost in solidarnost med ljudmi.

Dogodek se je začel z molitvijo rožnega venca in priložnostjo za spoved, nato pa je sledila sveta maša, ki jo je vodil dr. Andrej Saje, novomeški škof in predsednik Slovenske škofovske konference. Romanje na Brezje je imelo poseben pomen za udeležence, saj so se v duhu skupnosti in vere zbrali bolniki, invalidi in ostareli. To je bil čas, ko so lahko položili svoje skrbi pred Marijo Pomagaj, ki je že dolgo znameniti simbol tolažbe in pomoči.

Posebna zahvala gre župnijskim Karitas po vsej Sloveniji, ki so organizirale prevoz za udeležence dogodka. S tem so omogočile tudi starejšim in tistim, ki bi sicer težko prišli, da so se udeležili romanja. Vseh 3.500 bolnikov, invalidov in ostarelih je bilo deležnih ljubezni in podpore prostovoljcev ter organizatorjev.

Med prostovoljci so bili mladi iz youngCaritas, pa tudi posamezniki ter drugi prostovoljci, ki so se odzvali na ta lep in plemenit dogodek. Mnogi med njimi so že dolgo čutili potrebo, da svoj čas in energijo namenijo pomoči starejšim. Zanje je ta dogodek pomenil

priložnost, da svoje vrednote in sočutje uresničijo v dejanjih.

Mladi prostovoljci so se z veseljem angažirali, ker so spoznali, kako pomembno je pomagati starejšim. Zavedajo se, da s svojo prisotnostjo, pogovorom in pomočjo lahko starejšim polepšajo dan ter jih spodbudijo k občutku pripadnosti in vrednosti v družbi. Pomembno je omeniti, da prostovoljci niso le dajali, ampak so tudi veliko prejeli. Skozi interakcijo z bolniki, invalidi in ostarelimi so pridobili neprecenljive izkušnje, ki so jih obogatile. Spoznali so, da je prostovoljstvo močno orodje za gradnjo skupnosti in da lahko njihov prispevek naredi razliko v življenju drugih ljudi.

Njihova predanost in želja po pomoči starejšim sta jasn dokaz, da imajo mladi veliko srce in da so pripravljeni delati za boljšo in sočutnejšo družbo.

celje

IZLET NA MORJE

Simona Privošnik

Juhej! Pa je za nami. Kot vsako leto je tudi letos prvo sredo v juliju Škofijska karitas Celje organizirala enodnevni izlet na morje za posameznike, družine in prijatelje. V jutranjih urah smo se odpeljali proti morju, natančneje v Fiesu. Fiesa nam je všeč, na plaži in v vodi je dovolj prostora za vse, tudi prijetne sence je dovolj. Letos smo se na pot odpeljali s petimi avtobusi (kar dva sta bila dvonadstropna) in razveselili več kot 300 ljudi, med njimi tudi veliko otrok. Nekateri so bili morda prvič na morju, drugi že večkrat, spet za nekatere pa je to morda letos edini dan morja. Zato smo toliko bolj hvaležni, da obstaja ta možnost. Da pa je tisti dan vse gladko teklo, je bilo treba v ozadju organizirati kar precej stvari. Tudi hrano/obroke ter paketke za na plažo so pridni v kuhinji z dodatno pomočjo pripravili dan prej. Delili so jo zjutraj na postanku in potem na morju v času kosila in večerje. Ampak za tako srčno, povezano in zabavno ekipo je bilo to le še eno izmed izpeljanih dobrih del. To je pač način življenja, ki ga živimo tudi sami, in potem lahko s srcem ter odprtih rok sprejmemo druge.

Na avtobusu ni manjkalo smeha, pesmi, pogovorov, prav čutili je bilo tisto pristno vzdušje, da nas čaka res krasen dan. Naš prvi postanek je bil na počivališču Ravne, kjer smo pozajtrkovali in dobili paketke za na plažo. Kaj kmalu smo se odpeljali do končnega cilja, naše plaže v Fiesi. Krasen pogled na morje že iz avtobusa. Trenutek, ko se ti oči zasvetijo kot otroku, ki prvič vidi morje ... Dopoldne je bilo malce oblačno, z valovi, potem pa se je zjasnilo, sonce je pripekalo, veter pa je poskrbel, da je bila klima zelo prijetna. Eni smo se odpravili na kavico, drugi kopat, tretji pa so

malo raziskovali okolico, se sprehodili do Pirana, ki je le par korakov stran ... Videti tako veliko množico ljudi in otrok na kupu je neprecenljivo. Toliko nasmejanih obrazov, vsi so bili tako razigrani, zadovoljni, eni tudi v miru sami s sabo, ob valovanju morja, zvokih galebov in vetriču, ki je

vsake toliko prinesel vonj po morju ...

Vsi smo bili kot ena ogromna družina, vsak je prispeval svoj košček v mozaiku. V večernih urah, po večerji, smo se počasi sprehodili do avtobusov in se polni čudovitih vtisov odpeljali nazaj proti Celju. Nekateri so od utrujenosti zaspali, drugi v tišini opazovali skozi okno, spet tretji so pripovedovali šale, se smejali in podoživljali dan.

Zahvala gre vsakemu zaposlenemu posebej za organizacijo, pa tudi voznikom avtobusov, ki so nas varno pripeljali tja in nazaj domov.

Bilo je lepo, da bo tako zelo prijetno, pa nismo vedeli. Se vidimo drugo leto!

Maševal je g. župnik Ivan Gregorc, ki je zbrane nagovoril in spomnil na vrednost in smisel trpljenja. Pri bogoslužju so sodelovali sodelavci Karitas z uvodnim pozdravom, pozdravom miru in zahvalo ob koncu maše. Pred mašo je bila priložnost za sv. spoved. Prisotni so lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Domači cerkveni pevci so s petjem obogatili nedeljsko bogoslužje. Po maši je sledilo druženje in krajši praznični pevski pozdrav domovini ob njenem prazniku, ki so ga oblikovali pevci MePZ Alojz Kocjančič. Preizkušanim sestrkam in bratom so sodelavke ŽK izročile spominek na to srečanje in šopek sivke v znak zahvale in pozornosti. Veselo srečanje smo zaključili z željo vseh, da se drugo leto spet srečamo.

koper

MAŠA ZA BOLNE IN OSTARELE

Sonja Cergol

V nedeljo, 25. junija 2023, smo se v cerkvi sv. Kozma in Damjana v Koštaboni pri maši srečali bolni, ostareli, njihovi svojci in spremljevalci. Sodelavci Župnijske karitas Krkavče smo povabili in pospremili v domačo cerkev bolne in ostarele iz vseh okoliških vasi ter tudi iz doma upokojeincev.

PESNIŠKA ZBIRKA »KRIŽ POT JE«

Sodelavci Tolminske območne
Karitas

V torek, 4. julija, smo prisostvovali predstavitvi posthumne izdaje pesniške zbirke »Križ pot je« naše pokojne sodelavke Karitas, Dane Ivančič. Dogodek je organiziral Literarni klub Bovec, katerega članica je bila Dana. K izdaji zbirke so veliko pripomogli: Danini hčerki Barbara in Monika, njen mož Ivo, člani stranke NSi ter gospa Barbara Korun, ki je napisala spremno besedo k zbirki. Omenjeni so zbirko tudi predstavili. Predstavitve je bila v cerkvi Marije Device v Polju, na obrobju Bovca, na praznik sv. Urha, zavetnika bovške župnije. Udeležba na prireditvi je bila presenetljivo številčna, pope-

strena z zvoki kitare župnika Viljema in z igranjem na alpske citre gospoda Jelinčiča.

Poezija, zbrana v tej knjižici, je nastala v obdobju zadnjih dveh let Daninega življenja. Njene pesmi so odprte do lepote in radosti sveta, pa tudi do težkih trenutkov. Skoraj vsaka pesem nekoga nagovarja: Boga ali bralca, bližnje ljudi ali duhovno esenco vsakega od nas.

Dana je bila ta dan z nami oziroma smo bili mi v duhu z njo. Vedno je bila zelo vesela in ponosna na take dogodke v njej ljubi cerkvi. Naj se raduje z nami, nas spremlja in počiva v miru.

16

ROMANJE STAREJŠIH, BOLNIH IN INVALIDOV NA BREZJE

Hermina Radinja

Sodelavke župnijskih Karitas iz območja celotne Vipavske dekanije že vrsto let organiziramo romanje za

bolnike, invalide in starejše k Mariji Pomagaj na Brezje.

Po nekaj letih premora zaradi epidemije smo bili letos zelo veseli, da

zopet gremo skupaj. Na romanje se nas je s kar štirimi avtobusi odpeljalo več kot 200. Mnogim je bilo romanje z našo pomočjo edina možnost, da lahko gredo. Žal se je ob zbiranju prijav izkazalo, da je veliko naših starejših že pokojnih ali pa tako oslabeledih, da so v domovih za starejše, po drugi strani pa se je našemu povabilu odzvalo kar lepo število tistih, ki so prvič romali z našo pomočjo.

V soboto, 24. 6., smo se zgodaj zjutraj zbrali na avtobusni postaji. Nihče ni zamujal, vsi so se razvrstili

po avtobusih, tako kot je bilo predhodno dogovorjeno in razvrščeno.

Potovanje je bilo prijetno, nobenih zastojev, vozniški prijazni. Romanje smo začeli z jutranjo molitvijo, zahvalo Materi Božji in osebnimi prošnjami. Za kavico smo se na kratko ustavili na počivališču Lom in pot nadaljevali z molitvijo rožnega venca, našemu cilju naproti.

Srečno smo prispeli na Brezje. Vsak je dobil možnost za sveto spoved, skupaj smo obhajali sveto daritev, in kdor je želel, je prejel zakrament svetega bolniškega maziljenja. Vse to je bilo obogateno še z ljudskim petjem in naključnimi srečanji starih znancev, kar se je povezalo v močno duhovno doživetje. Z duhovnim okrepčilom za dušo, ki smo ga prejeli pri Mariji Pomagaj, smo se odpeljali v Naklo na skupno kosilo.

Polni lepih vtisov in veselo razpoloženi smo spet sedli na avtobuse ter se odpravili proti domu. Pot smo tudi v drugo smer izkoristili za litanije Matere Božje, in ker smo bili ravno pred dnevom državnosti, smo v molitvi Bogu priporočili tudi našo domovino. V našem avtobusu smo zapeli tudi himno in se na ta način poklonili naši skupni državi.

Ob slovesu smo imeli vsi isto veliko željo: če bo zdravje dopuščalo, naslednje leto spet.

Naj zaključim s spodbudo sodelavcem Karitas za prihodnja leta. Res je treba kar nekaj truda vložiti v organizacijo romanja, še posebej če je romarjev veliko, ampak iskrena hvaležnost in zadovoljstvo udeleženih poplačata ves trud. Sodelavke in sodelavci Karitas, korajžno naprej tudi v naslednjih letih!

SREČANJE GORIŠKE OBMOČNE KARITAS

Elvira Brumat Medvešček

20. junija je bilo v Mirnu srečanje sodelavcev Goriške območne Karitas. Udeležilo se ga je nekaj več kot 100 sodelavcev Karitas. »Pomagati drugemu pomeni tudi pomagati sebi!« To bi verjetno povedala vsaka prostovoljka in prostovoljec, ki že dolga leta ne-sebično pomaga bližnjemu. Prav to delo marsikomu osmisli življenje in ga osrečuje, saj je v času, ko na vsakem koraku

srečaš nezadovoljnega in mrkega posameznika, prav osvežujoč pogled na množico umirjenih in zadovoljnih obrazov.

Srečanje je pripravila Župnijska karitas iz Mirna. Udeleženci so se najprej zbrali v župnijski cerkvi.

Pozdravu je sledila sveta maša, ki jo je daroval domači župnik Robert Ušaj, somaševala pa sta Cvetko Valič in Jože Ipavec. Po Božji besedi, ki je govorila prav o pomoči bližnjim, je namesto pridige spregovorila s. Antoneta. Predstavila je raznoliko karitativno delo sester usmiljenk, ki živijo na Mirenskem gradu. Za marsikoga je bilo povedano nekaj povsem novega. Po sveti maši je sledil kratek program, v katerem je bilo predstavljeno življenje Vere

Veronike Lestan, mirenske rojakinje, za katero poteka postopek razglasitve za blaženo. Vera se je rodila in živela v Mirnu. Bila je zavedna Slovenka in globoko verna. Pisala je priložnostne pesmi, bila neutrudna kulturna delavka in z nesebičnim delom pomagala župniku Oskarju Pahorju pri vzgoji otrok ter mladih v domači župniji. Umrla je novembra 1944 kot žrtev revolucionarnega nasilja. Njeno globoko vero prav gotovo najbolj predstavlja Verina sledeča pesem, ki jo domači zbor poje že 85 let:

Bodi tisočkrat pozdravljen,

ljubi Jezus v srcu mojem!
O kako velika milost,
da sem spet v objemu tvojem!
Moja duša v tebi zdaj počiva,
Tvoj nebeški sladki mir uživa.

Božji angeli ob meni
Te slavijo in častijo,
nad neskončno mojo srečo
vsi zamaknjeni strmijo.
Sveto hostijo zdaj v srcu nosim,
milosti Te, Jezus, srčno prosim!

Jezušček neskončno dobri,
daj, ostani vedno v meni
in skrivnost ljubezni svoje
moji duši razodeni,
da na veke bode samo Tvoja,
Ti pa sam edina sreča moja.

Doživeto besedilo je uglasbil skladatelj Lojze Braut – prva in nedvomno najbolj nedolžna žrtev fašiz-

ma, ki je svoje življenje v mukah dotrpel samo zato, ker je njegov zbor pri polnočnici pel v slovensčini.

Sveto mašo in kratek program je obogatila glasbena spremljava mladih violinistk.

Sladilo je prijetno in sproščeno druženje za cerkvijo, za kar so prav tako poskrbeli člani Župnijske karitas iz Mirna. V prijetnih pogovorih je čas kar prehitro tekkel.

Ljubljana

TEK PODNEBNE SOLIDARNOSTI

Rozalija Jeglič

***Sklepaj nova prijateljstva, a ohrani stara.
Prva so srebrna, druga zlata.***

Joseph Parry

Prostovoljke Župnijske karitas Vodice smo se tudi letos udeležile zaključka projekta Tek podnebne solidarnosti. V ponedeljek, 19. 6. 2023, v dopoldanskem času je bilo na šolskem igrišču zelo živahno. Pogled na vesele in igrive učence ter zadovoljne učiteljice je bil za vse prisotne lepo doživetje. Medgeneracijsko druženje in predstavitev prostovoljstva je velikega pomena v naši lokalni skupnosti.

Prireditvev je bila zasnovana s poudarkom na igri, druženju in dobrodelnosti. Učenci prve triade Osnovne šole Vodice in Podružnične šole Utik so skupaj z učiteljicami skozi celo šolsko leto pridobivali znanje v okviru mednarodnega projekta *V smeri podnebne pravičnosti v državah v razvoju s poudarkom na pod-saharski Afriki*. Učenci so v okviru šolskega urnika določen čas namenili teku. Skupaj so pretekli malo manj kot 4.000 kilometrov. To je približno toliko, kot bi z avtom prevozili iz Vodice do Maroka, torej prav do Afrike. Cilj projekta je učence ozaveščati o pomenu telesne dejavnosti, zdravem načinu življenja in varovanju okolja. Projekt ima tudi humanitarni pomen. V okviru projekta zbiramo hrano z daljšim rokom uporabe, higienske pripomočke in šolske potrebščine.

ŽK Vodice se zahvaljuje vsem in vsakemu posebej. Učencem in njihovim staršem hvala za zbrane darove. Učiteljem, zaposlenim in vodstvu šole hvala za sodelovanje in podporo temu poučnemu in humanemu projektu. Posebna zahvala učencem, ki so predstavili projekt, posterje, pripravili knjižice za zapisovanje, ter vodji projekta, učiteljici Katji Zupan. Na koncu smo se vsi posladkali z domačimi dobrotami ter odžejali s sokom. Pecivo so pripravile in postregle prostovoljke ŽK Vodice. Prijetno druženje in klepet smo zaključili z odlično kavico, ki so jo postregli učenci.

ново mesto

FLANCARIJA

Marjan Dvornik

Eden od novih programov, ki ga razvijamo na Škofijski karitas Novo mesto, je namenjen ozaveščanju, kako pomembno je zagotoviti samooskrbo ne samo na državnem nivoju, ampak tudi na družinskem – kolikor je to seveda mogoče. Zato je treba najti nove možnosti in ustvariti nove pogoje zanjo. Samooskrba je še posebej pomembna za družine, ki živijo pod pragom revščine.

Pred več kot 10 leti sem predlagal duhovniškemu svetu eno od takih možnosti. Škofija je bila pripravljena dati zemljišče, sam pa sem bil pripravljen organizirati in koordinirati obdelavo vrtičkov. Ni bilo poslušanja. Pred nekaj leti je strokovna delavka pripravila dan izmenjave pridelkov ZELEMENJAVA. Ker je bil odziv dober, smo prostovoljci ob podpori strokovnih delavcev dodali še dan izmenjave sadik FLANCARIJO. Ta izkušnja je bila že lani dobra, saj je sprožila veliko pozitivnih odmevov. Večji del sadik je zamenjalo lastnike že na srečanju, nerazdeljene sadike pa je Škofijska karitas Novo mesto ponudila prejemnikom materialne pomoči ob mesečni delitvi hrane. Če je bil kdo skeptičen, smo ga opogumili s tem, da smo mu rekli, da je mogoče nekaj sadik gojiti tudi na balkonu ali v kakem koritu. Res je, da s tem ne dosegamo samooskrbe. Vendar je prejemnik sadik, ki del svojega časa namenja vzgoji rastlin, nagrajen s tem, da mu skrb vrnejo s sadeži, ali pa z začimbami. To je pomembno predvsem v urbanih naseljih, saj je osebna izkušnja dela z zemljo pomembna pri oblikovanju pogleda na življenje in družbo. Tako lani kot letos je bilo razdeljenih več kot 1.000 sadik.

Naloga za naslednje menjave sadik in pridelkov pa je povečanje števila prostovoljcev, ki iz semen gojijo sadike, da se srečanja udeležijo. S tem bo mogoče privabiti tudi več tistih, ki si svojih sadik ne morejo privoščiti, s podarjenimi pa bodo lahko naredili nekaj dobrega zase in za svojo družino.

KOPER POČITNICE SODELAVCEV KARITAS V SOČI

Marija Mlinar

Dom Karitas v Soči, v dolini Trente, je bil po potresih, ki so to dolino kar nekajkrat pošteno pretresli, obnovljen leta 2002 in od takrat dalje se v poletnih mesecih tu vrstijo programi Škofijske karitas Koper, hiša pa je na razpolago tudi drugim skupinam.

Sodelavci Karitas smo letos dobili dober termin, od 5. do 8. julija. Čas med šolskimi počitnicami je zelo primeren, saj s seboj pripeljemo tudi vnuke, ki dajo naši skupnosti mladost, veselje, razigranost in obilo smeha.

Bilo nas je 20 oseb, ne preveč mladih, saj se sodelavci staramo in tarnamo, da mlajših ni. Povprečje sta nižali Larisa in Eva. Larisa, zavzeta fotografinja, je v objektiv ujela lepoto doline ob smaragdni Soči in vršace, ki se ogledujejo v njej, pa tudi naše vesele in zadovoljne obraze, ki občudujejo to lepoto. Eva je s prisrčnostjo in veseljem hitela iz objema v objem vsakega izmed nas in nas spominjala na naše vnuke, ki so ostali doma.

Naše počitnice so bile kratke, izkoristili smo jih tako, da smo obiskali nekaj zanimivih krajev v okolici. Šli smo do turistične kmetije Jelinčič, kjer imajo poleg turističnih namestitev in gostinskega lokala še sirarno z ovčjim sirom, naselje lesenih bivalnih hišic in kamp. Spotoma smo si ogledali Vrsniška korita in se vračali po Soški poti.

Po lepi, ravni, senčni poti smo se sprehodili v Lepe no do »pravljice« hišice glasbenika Avgusta Ipavca in si ogledali umetniška dela številnih njegovih znancev in prijateljev, ki so tu pustili svoje umetnine, da si jih lahko vsakdo ogleda in ob njih razmišlja. Kapela je vedno odprta, kajti kot pravi g. Ipavec: »Bog se nikoli ne zaklepa in skriva, je vedno med nami.«

Prijazen domačin nam je ob obisku Loga pod Mangartom prikazal svoj kraj skozi zgodovino, ki jo je posebno zaznamovala 1. svetovna vojna, kasneje pa še usodni plaz kamnite gmote, ki je terjal sedem življenj. Predor, ki je speljan v Italijansko mesto Rabelj, je bil zgrajen za prevažanje rudarjev na delo, med 1. svetovno vojno pa je služil za prevoz vojakov, vojne opreme in ranjencev. Na bližnjem Rombonu je padlo veliko italijanskih in avstro-ogrskih vojakov, ki so pokopani na tamkajšnjem pokopališču. V njihov spomin je postavljen spomenik, ki prikazuje avstrijskega in italijanskega

vojaka, ki sta zazrta v Rombon. Med vojaki je bilo veliko Bošnjakov, v tem kraju je bila tudi džamija, danes je na pokopališču obeležje v njihov spomin.

Obiskali smo tudi Trentarski muzej, ob večerih pa nam je ga. Jožica Golob Klančič predstavila svojo knjigo *Trajnice za pametne lenuhe* in v preprosti, razumljivi besedi podala veliko zanimivih napotkov, kako naj uredimo svoj vrt in okolico hiše.

Zadnji dan, ki je navadno namenjen pospravljanju in čiščenju hiše, smo nadgradili z najlepšim delom. Po zajtrku smo opravili dolžnost čiščenja, nato pa smo se preko Predela peljali mimo Rabeljskega jezera in rudarskega mesta skozi Trbiž do gondole pod Sv. Višarje.

Čudovit poletni dan, mogočni vrhovi – Viš, Montaž in Lovci na Italijanski strani ter Jalovec, Mangart, Škrlatica in očak Triglav na naši – obdajajo svetišče, v katerem nas Marija vabi in sprejema pod svoj plašč »toplote in svetlobe«, kot je poudaril mašnik v pridigi. Nagovorjeni smo bili v svojem jeziku, molitev in pesem pa tako ne pozna pregrad in meja. Višarska Marija sprejema pod svoj plašč vernike treh dežel: Italijane, Slovence in Avstrijce. Avstrijska skupina nam je ogrela srce s čudovitim petjem in kakor prvi kristjani smo enodušno molili k Boga in nebeški Materi.

Kosilo smo si razdelili po nahrbtnikih že v Soči in na toplem soncu ob prijetni sapici uživali dobrote.

Presrečni, polni lepih spominov in doživetij se pod žičnico kar nismo mogli posloviti, pesem nam je vrela iz srca in »Vsakdo mora imeti prijatelja« je postala naša himna. Prepričana sem, da je nismo zadnjič zapeli skupaj! Nasvidenje v Soči 2024!

LJUBLJANA POČITNICE DRUŽIN ŠKOFIJSKE KARITAS LJUBLJANA

Alenka Petek

20

Od 3. do 8. julija in od 10. do 15. julija so v Portorožu potekale počitnice družin Škofijske karitas Ljubljana. V obeh tednih se je zbrala pisana družina različno velikih družin iz naše škofije. Otroci so zelo težko pričakovali morje. Njihova neučakanost jih je že prvi dan takoj po kosilu popeljala do vode. Kljub ne preveč toplemu vremenu so se že prvi dan prepustili vodnim radostim in uživali v plavanju, potapljanju, skakanju s pomola in okusnem sladoledu, ki so jim ga privoščili starši.

Letošnje leto smo imeli jezikovno zelo raznolik teden, zato smo za otroke pripravili tudi zanimive delavnice, kjer so se v različnih jezikih učili osnovne besede, ki so jih uporabljali na počitnicah in se tako lažje razumeli z drugimi otroki. Teden so si poleg slovenskih družin z nami delile tudi družine, ki so se zaradi vojne agresije v Ukrajini podale na pot begunstva. Tudi družine iz Venezuele, kjer so razmere za dostojno življenje zelo težke, so se nam pridružile. Otroci so se kljub jezikovnim preprekam hitro povezali in začeli družiti.

Tudi s starši smo se na jutranjih delavnicah družili in delili svoje izkušnje in poglede na življenje.

Življenjske izkušnje in preizkušnje družin so bile res raznolike, vsem pa je bilo skupno, da smo se želeli družiti in preživeti pester in zanimiv teden brez skrbi in obveznosti. Vseskozi smo spremljali vremensko napoved in prilagajali program vremenu. Uspel nam je tudi izlet z ladjico do Izole. Z morske strani smo občudovali s soncem obsijana prelepa slovenska obmorska mesta. Nastalo je veliko čudovitih fotografij za spomin. V Izoli smo se razdelili v dve skupini. Ena je odšla na plavanje, z drugo pa smo se podali na ogled mesta. Pred odhodom nazaj smo si seveda privoščili še kepico okusnega sladoleda, ki je vsem zelo teknil.

Tudi piranski Akvarij, ki smo si ga ogledali naslednji dan, je bil kljub majhnosti za otroke in starše prava paša za oči. Ogled rib nas vedno navduši ter presejati vsa pestrost in raznolikost bitij, ki živijo v morju. Kar težko smo se poslovili od njih in odšli na ogled minoritskega samostana ter se povzpeli do cerkve sv. Jurija.

Motilo nas ni niti slabo vreme z deževjem in neurjem. Takrat smo si čas po večerji popestrili z ogledom risanege filma.

Seveda ni manjkalo tudi zanimivih delavnic pod vodstvom naših predanih animatork, ki so pritegnile tako otroke kot tudi starše.

Čez ves teden nas je spremljala tudi igra skriti prijatelj. Družine so se trudile ugotoviti, kdo jim piše

sporočila. Razkritja zadnji dan so bila za marsikoga presenečenje.

Sončna hiša je tudi ta dva tedna postala zbirališče pozitivnih ljudi, ki so želeli skupaj preživeti nepozaben teden. Zadnji večer, ob zaključku, so nam otroci povedali, da so na počitnicah uživali, da so spletili mnoga nova poznanstva, ki se bodo nadaljevala. Tudi družine s podobnimi življenjskimi izkušnjami so se povezale in obljubile, da bodo ostale v stiku.

Teden je prehitro minil, a ostali bodo nepozabni spomini na veselje, radost, druženje, delavnice, prijateljstvo, sproščenost, kopanje, izlete, ki smo jih doživeli v teh dveh tednih. Seveda vsega tega ne bi bilo brez pomoči animatork, ki so se v teh dneh posvetile otrokom in jim pomagale pri ustvarjanju lepih spominov.

HVALA VAM, DA SMO LAHKO OBISKALI SLOVENIJO

Jana Lampe

Slovenska karitas od začetka vojne za humanitarno pomoč prizadetim z vojno v Ukrajini do sedaj zbrala 4.196.455 EUR. Večino sredstev so prispevali številni posamezniki in več kot 240 podjetij. Ministrstvo za zunanje in evropske zadeve RS je k navedeni celotni pomoči preko humanitarnega strateškega partnerstva s Slovensko karitas prispevalo 993.939 EUR. Poleg neposredne finančne podpore projektom pomoči Ukrajini je bil del pomoči realiziran tudi v 30 humanitarnih pošiljkah s 516 tonami, ki jih je Slovenska karitas v sodelovanju s Karitas Spes Ukrajina in v sodelovanju z veleposlaništvom Ukrajine v RS odposlala v Ukrajino. Pošiljke so vsebovale predvsem hrano, vodo, higienske potrebščine, sanitetni in medicinski material, zdravila, spalne vreče, šolske potrebščine in novo obutev. Eno od zadnjih nakazil pomoči pa je bilo namenjeno za pomoč ob poplavih po zrušenju jezua Nova Kahovka v Hersonu v Ukrajini.

»Slovenija se je že izkazala kot resnična prijateljica Ukrajine, saj nam je že v prvih dneh ruske agresije na Ukrajino ponudila pomoč. Bila je med prvimi petimi državami, ki so v Bučo dostavile humanitarno pomoč. Prvi tovornjak s hrano smo prejeli od Slovenske karitas, in tako se je začelo naše sodelovanje s to organizacijo,« je v svojem nagovoru na novinarski konferenci, ki je potekala v začetku julija v Ljubljani, dejal **Andriy Taran, veleposlanik Ukrajine v Republiki Sloveniji**, ki je zaključil z besedami: *»Zahvaljujemo se Sloveniji za vso podporo Ukrajini,«* in ob tem izročil predstavnikoma Karitas tudi posebno zahvalo.

Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas, pa je ob začetku novinarske konference povedal: *»Danes imamo izredno priložnost, da je med nami 50 otrok in mladih iz Ukrajine, ki letujejo v Sloveniji,«* in nadaljeval: *»Kot veste, ta vojna še traja in žal v zelo velikem obsegu. Čeprav je mogoče šla iz prvih medijskih planov, pa vendar ostajajo zgodbe ljudi, ki so v Ukrajini. Na srečo se sredi te rane že obnavljajo domovi in infrastruktura, poskuša se ponovno vzpostavljati življenje. Na Slovenski karitas smo veseli te pobude in projekta s strani zunanjega ministrstva, in sicer povabila 50 otrok iz Ukrajine, da tukaj preživijo deset mirnih dni, brez siren, brez bombardiranja, skratka, v veselju in prijateljstvu, in to odnesejo domov tudi za prihodnje mesece. Naj povem, da je prvih 39 otrok iz Ukrajine že letovalo v sklopu Slovenske karitas pred dvema tednoma v Portorožu. Na ta način poskušamo*

otrokom vrniti normalno vzdušje.« Ob koncu nagovora pa je povabil posameznike in slovenska podjetja k nadaljnjemu darovanju, saj ljudje v Ukrajini še naprej potrebujejo našo pomoč.

Slovenska karitas je v sklopu humanitarnega strateškega partnerstva konec junija 2023 začela z izvedbo štirih projektov pomoči Ukrajini v skupni vrednosti 750.500 EUR, ki jih sofinancira MZEZ RS v vrednosti 700.000 EUR, Slovenska karitas pa z lastnim deležem 50.500 EUR. **Edvin Skrt, veleposlanik in generalni direktor Direktorata za razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč, MZEZ RS, je ob tem poudaril:**

»Leta 2023 humanitarno pomoč v Ukrajini potrebuje 18 milijonov ljudi, eno leto nazaj 16 milijonov ljudi. Vojne in humanitarnih potreb v Ukrajini torej nikakor ni konec. Slovenija je bila ena izmed prvih držav, ki je prispevala s humanitarno pomočjo v Ukrajini, zahvaljujoč slovenskim nevladnim organizacijam, kot so Slovenska karitas, Rdeči križ, Adra in druge. Na zunanjem ministrstvu, ki je koordinator za humanitarno pomoč, smo že letu 2022 zagotovili za 3,5 milijona evrov proračunskih sredstev za namen najnujnejših življenjih

potrebščin. Letos smo zagotovili 1,13 milijona evrov zlasti za področje razminiranja, dodatnih 5 milijonov evrov pa bomo namenili tudi preko Slovenske karitas in drugih izvedbenih ter mednarodnih organizacij. Pri zbiranju sredstev pa imajo tudi nevladne organizacije zelo pomembno vlogo. Preko svojih mrež imajo tudi odprte poti, da pomoč čim hitreje doseže pomoči potrebne. Potem ko se je Slovenska karitas uspešno prijavila na javni razpis za strateško partnerstvo s slovenskim zunanjim ministrstvom, smo zlasti na primeru pomoči Ukrajini videli, da je tako strateško sodelovanje primer uspešnega humanitarnega delovanja oz. nujnega odziva, saj se je povezala z lokalnimi partnerji in s tem zagotovila učinkovitost ponujene pomoči ...«

Prvi projekt, sofinanciran s strani MZEZ, je bil že omenjeno letovanje ukrajinskih otrok v Strunjanu. Dru-

gi projekt, »Zagotovitev zmogljivosti za psihosocialno pomoč otrokom in mladostnikom v regiji Harkov v Ukrajini«, v vrednosti 250.500 EUR, je namenjen trajni psihosocialni pomoči otrokom in mladim v regiji Harkov v Ukrajini, ki jih je vojna močno prizadela. V program psihosocialne pomoči bodo občasno vključene njihove matere in tudi druge ženske. **Tretji projekt, »Humanitarna pomoč za najranljivejše v regiji Harkov v Ukrajini«,** v vrednosti 200.000 EUR, je namenjen več kot 4.000 ranljivim gospodinjstvom v regiji Harkov. V okviru četrtega projekta, **»Dokončanje obnove doma za rehabilitacijo invalidnih otrok in mladih v regiji Žitomir«,** v vrednosti 240.000 EUR, bo dokončana obnova doma za rehabilitacijo otrok, ki smo ga že v preteklosti delno sofinancirali.

Potrebe v Ukrajini so zelo velike. Slovenska karitas želi še naprej ostati blizu ljudem, ki trpijo zaradi vojne v Ukrajini ter vas vabi k solidarnosti. Darujete lahko na: Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana TRR: SI56 0214 0001 5556 761

namen: Pomoč Ukrajini

sklic: SI00 870

BIC banke: LJBAS12X, koda namena: CHAR

Prispevek v višini 5 EUR ali 10 EUR je mogoče posredovati z SMS-sporočilom **UKRAJINA5 in UKRAJINA10 na 1919.**

Mnenja, izražena v prispevku, so mnenja Slovenske karitas, in ne predstavljajo uradnih stališč Vlade Republike Slovenije in Ministrstva za zunanje in evropske zadeve RS.

SRCA SLOVENIJE ZA SRCA AFRIKE

Jana Lampe

Sredi vročih poletnih dni je tudi letos pred nami akcija Za srce Afrike. V naslednjih vrsticah vam želim predstaviti nekaj o trenutnih razmerah na afriški celini in o sadovih naše lanskoletne akcije Za srce Afrike, ki so bili zares bogati in neprecenljive vrednosti za revne ljudi, ki so jih bili deležni. Naša pomoč pri različnih razvojnih in humanitarnih projektih jim prinaša obilo upanja, da niso sami v svoji revščini in da lahko gredo kljub vsemu počasi naprej, v smeri trajnostnega razvoja.

V letošnjem juliju sem obiskala Ruando skupaj s predstavnicami Ministrstva za zunanje in evropske zadeve RS (MZEZ). Ob tem sva se srečali s sodelavci Karitas Ruanda in tudi z misijonarko s. Bogdano Kavčič. Obiskali smo projekte, ki so ali so bili v preteklosti sofinancirani s strani MZEZ ter iz akcij Za srce Afrike, Z delom do dostojnega življenja in Kupim kozo. Ob tem smo se srečali z več ranljivimi ljudmi in družinami, ki so vključeni v naše projekte, in tako najboljše začutili, v kakšnih razmerah živijo, kaj jim slovenska pomoč pomeni in kakšne so še potrebe po pomoči za njihovo dostojnejše življenje.

Potreb je na žalost še veliko. Tako kot v večini drugih afriških držav svetovna recesija in rast cen vseh dobrin in storitev, še posebej hrane, ni prizanesla tudi Ruandi. Afriški kontinent čuti najhujše posledice te svetovne krize. Cene hrane so se vsaj podvojile, dela za revne pa je manj, ker so mnogi bogatejši, ki so jim ga omogočali, posebej v mestih, tudi izgubili delo v času covida, in tako ne morejo pri njih revni opravljati priložnostnih del in dobiti vsaj malega zaslužka za preživetje družine. Na podeželju pa jih velikokrat pri-

zadenejo posledice podnebnih sprememb, na katere so posebej občutljivi, saj je preživetje večine odvisno od kmetijstva. Tako so letos v začetku maja hude poplave prizadele hribovito in zelo revno zahodno Ruando, kjer pomagamo. Ljudem je odneslo ves pridelek, mnogi so izgubili tudi hiše ali pa so bile vsaj delno uničene, odnašalo je ceste, plazovi so bili vsepovsod, uničilo je vodovodno infrastrukturo.

Tudi sicer v teh krajih močno primanjkuje vodovodne infrastrukture. Vodni izviri so, vendar pogosto zelo oddaljeni od hiš ter tudi oporečni. Zato je zelo pomembno, da se izgradi ta infrastruktura z vodnjaki, da ljudje ne hodijo kilometre in ure daleč peš po 25 litrov pitne vode, ki mora zadostovati vse potrebe družine za en dan. Te revne družine, ki živijo v hišah iz blatnih zidakov, z majhnim koščkom zemlje za pridelavo hrane, brez elektrike in večina s slabim dostopom do pitne vode, si še dolgo ne bodo opomogle.

Posledice spreminjanja podnebja čutijo tudi druge afriške države, kjer pomagamo. Najpogostejše so hude suše, ko ni pridelka in posledično pride lakota ... Tam, kjer so še konflikti, pogosto povzročeni od zunaj, pa je vse še veliko težje. Število ljudi, ki so lačni ali imajo samo en obrok v dnevu, se ponovno povečuje. Ob tem še posebej trpijo otroci. Sestre usmiljenke so v Ruandi povedale, da je med populacijo še veliko kronične podhranjenosti, ko so ljudje ves čas v pomanjkanju hrane. Manj pa je vsaj akutne podhranjenosti.

Starši tudi težko plačajo šolanje otrokom, zato so še posebej velikega pomena šole na misijonih, katerih gradnjo podpiramo iz akcije Za srce Afrike, saj vključujejo tudi mnoge zelo revne otroke, katerih starši ne morejo sami plačati šolnine. V Kigaliju, kjer smo v letu 2014 zgradili novo osnovno šolo, tudi ob sofinanciranju MZEZ, so prejeli dve posebni priznanji njihovega okrožja in mesta Kigali, prav zato ker omogočajo kakovostno izobrazbo tudi revnim otrokom. Poleg tega

je za vse otroke v misijonskih šolah velikega pomena, da dobijo tudi obroke hrane vsak dan v šoli. Tega v javnih šolah ni.

Ljudem ogromno pomeni tudi, da lahko zaslužijo in plačajo zdravstveno zavarovanje vsem družinskim članom, ki znaša tri evre na leto za vsakega, kar je za te revne družine zelo težko. Če zavarovanja nimaš, je zdravljenje zelo drago.

Ko smo se skupaj s sodelavci Karitas Ruanda in sestrami usmiljenkami srečevali s ljudmi, ki so v vključeni v naše projekte, se k vsem tem stiskam dodajo še osebne, zaradi katerih se trpljenje in revščina še povečujeta. Od žene, ki jo je mož zapustil s sedmimi otroki, ker je odšel k drugi ženi, do mlade žene, ki je bila poslana in ima sedaj otroka ter zato ni imela možnosti dokončati šole. Obe se vsak dan borita za preživetje sebe in svojih otrok. Vključeni sta v kmetijske, varčevalne ter aktivnosti v zvezi z boljšimi higienskimi praksami v okviru projekta, ki ga sofinancira MZEZ RS in Za srce Afrike ter Kupim kozo, in s tem jima je veliko lažje. Tem ranljivim ljudem zelo pomaga, da v projektu delujejo v skupini in si podelijo svoje težave; tako gredo lažje naprej, si pomagajo ob različnih stiskah, če je kdo bolan ... Po drugi strani pa smo se srečali z družino, kjer se imata mož in žena zelo rada in kljub revščini s skupnim trudom oba prispevata k preživetju družine, se medsebojno podpirata. Zgodb je toliko, kot je družin, za nas pa je pomemben vsak človek in njegovo dostojanstvo.

Sodelavci Karitas smo hvaležni za vsako pozitivno zgodbo revnih družin, ki so s pomočjo naše podpore lahko spremenili življenje na bolje in bolj dostojno preživijo. Vsega tega pa ne bi bilo, če ne bi bilo vas, številnih srčnih slovenskih dobrotnikov, ki že 16 let podpirate akcijo Za srce Afrike in druge naše akcije za pomoč Afriki, ter tudi projektov, ki jih sofinancira MZEZ RS. Z veliko srčno zahvalo in globoko ganjenostjo vam želim v nadaljevanju predstaviti, kaj vse smo **s pomočjo vaših darov v višini 215.228 evrov v lanski akciji Za srce Afrike** in dodatno še s podporo slovenske države lahko naredili za revne ljudi, predvsem v Afriki.

Za projekte v revnem podeželskem **kraju Kiguhu v Burundiju** smo iz lanske akcije namenili največ sredstev. V sodelovanju z misijonarko s. Vesno Hiti smo tam **zgradili in opremili novo porodnišnico in obnovili zdravstveni center**, ki oskrbuje 17.000 pre-

bivalcev z okoli 30 porodi na mesec, kar se bo sedaj počasi povečevalo, saj imajo *porodnišnico*. V Kiguhu smo podprli tudi **gradnjo centra za opismenjevanje odraslih ter učenje poklicnih veščin za ženske in mlade**. Pri tamkajšnji osnovni šoli v sklopu župnije, pri kateri smo omogočili gradnjo 6 dodatnih učilnic iz akcije Za srce Afrike v letu 2019, pa smo lani podprli še **gradnjo stranišč za učitelje**. **Sestra Vesna Hiti** je ob tem dejala: »Hvaležna sem vam za vse, kar ste nam pomagali zgraditi v Kiguhu. Gradnjo sem spremljala iz zaledja z vso ljubeznijo, ker sem se zavedala, kako pomembno je to za vse prebivalce tega zakotnega kraja, še prav posebno za mamice, ki so nosilke novega življenja in bodo prihajale z veseljem v lepo in praktično porodnišnico z vsemi dodatnimi prostori; za predporodna in poporodna posvetovanja, cepljenje in druge aktivnosti. Mamice so nanjo ponosne, vesele in hvaležne. Tudi zdravstveni delavci, ki so prej delali v neprimernih prostorih z majhno porodno sobo v zgradbi zdravstvenega centra, so sedaj zelo hvaležni za dobre pogoje za delo. Stari del zdravstvenega centra pa je tako lepo prenovljen in urejen, da je videti kot nov. Urejena je tudi kuhinja z jedilnico za paciente in mamice ter nove sanitarije. Imela sem priložnost slišati zadovoljne pogovore delavcev, ko so z vso vnemo še zaključevali zadnja dela okrog zdravstvenega centra in zgradbe, namenjene izobraževanju odraslih. Več kot pol leta je tako imelo okrog 80 delavcev pošteno plačano zaposlitev, kar je zelo pomembno za napredek in razvoj njihovih družin. Trdo so delali od zore do mraka. Prebivalci tega kraja so navdušeni nad vsem pridobljenim. Pridružujem se njihovi zahvali. Bog blagoslovi vse dobrotnike Za srce Afrike, ki ste omogočili to gradnjo in vedno mislite na tiste, ki so v največji potrebi! Hvala Slovenski karitas za posluš ob naših stiskah in velikodušno srce za naše potrebe!«

V kraju Gitega v Burundiju smo zajezili izvire in zgradili tri vodnjake za potrebe 600 revnih družin. Zelo so zadovoljni, saj imajo sedaj bližji dostop do pitne vode. S tem se bodo zmanjšale črevesne bolezni, lokalni prebivalci, še posebej ženske, pa bodo porabili tudi manj časa za prinašanje vode do doma in bodo imeli tako več časa za druga dela. »Voda je življenje za vse nas v Afriki! Hvala vsem v Sloveniji, ki imate delež pri gradnji teh vodnjakov,« je dejala s. Bogdana Kavčič, ki je spremljala ta dela.

V Bujumburi v Burundiju smo podprli izgradnjo trgovinice, kjer bo imelo možnost dodanega zaslužka vseh 34 zaposlenih v centru za otroke s posebnimi potrebami. »Boj za preživetje v Bujumburi in na sploh v Burundiju postaja vse težji. Draginja pesti številne družine, med katerimi so tudi uslužbenci Centra Akamuri. Skoraj vsi so podnajemniki in za stanovanja ob koncu meseca odštevajo tudi do polovico dohodka. Le s težavo se prebijejo do konca meseca, saj so tudi družine navadno številne, otroci v šolah, hrana je draga. Že nekaj let so premišljevali, kako bi uresničili neki projekt, ki bi pomagal k skupnemu napredku v solidarnosti in samopomoči. Porodila se je ideja, da bi nekaj zgradili, kar bi lahko oddajali v najem in hkrati en del sami uporabljali za trgovinico. Dober del sredstev

so privarčevali sami, 5.000 evrov pa smo prejeli od Slovenske karitas, za kar se iz srca zahvaljujemo. Gradnja je sedaj prišla do strešne kritine, treba bo potrkati še na kakšna vrata, preden se dokonča ...» Za potrebe misijona usmiljenk v Bujumburi pa smo podprli tudi nakup cisterne 10 m³ za zbiranje deževnice.

V kraju Ruzo v Burundiju smo podprli izgradnjo čakalnice ob zdravstvenem centru, kamor dnevno pride več sto pacientov, da niso na dežju ali soncu, ko čakajo na pregled. S tem imajo dostojnejše pogoje pri oskrbi.

V Kigaliju v Ruandi smo za potrebe **412 otrok, ki obiskujejo osnovno šolo in vrtec pri sestrah usmiljenkah**, omogočili gradnjo jedilnice. Dvorana se lahko uporabi tudi za druge dejavnosti šole. V času mojega obiska v Ruandi smo to jedilnico tudi otvorili z veliko plesa in petja, kar je afriški način zahvale. Ravnateljica šole, sestra Teodozija, pa se je zahvalila z besedami:

»Hvala, Slovenija, za to jedilnico. Sedaj imajo učenci in otroci dostojne pogoje za malico, lahko jedo skupaj in imajo socializacijo. Hvala lepa!«

Na zahodu Ruande smo nadaljevali z izvedbo triletnega projekta »S trajnostnim upravljanjem z vodo in drugimi viri do boljših pogojev za zdravje in življenje v okrožju Karongi v Ruandi«, ki ga sofinancira Ministrstvo za zunanje in evropske zadeve RS in na terenu izvajata Caritas Ruanda in Caritas Nyundo. V sklopu projekta je vključenih 1.450 ranljivih družin, iz katerih sodelujejo ali odrasli ali mladi, med njimi je okoli 70 % žensk in deklet, ki so najranljivejše.

Poučeni so bili o boljših kmetijskih praksah, prejeli so zelenjavna semena, sadike sadnih dreves in koze, ki dajejo gnojilo za zemljo. Vsaka družina ima sedaj svoj zelenjavni vrt, tudi ob hiši. Tako družine niso več lačne.

Nekaterim družinam so dodatna pomoč tudi vodne črpalke za zalivanje njiv v sušni dobi, ko črpajo vodo iz potokov. Pet takšnih črpalk so prejeli v preteklem letu. Črpalko so prejeli tudi v srednji šoli v Birmabubu, ki 85 mladih usposablja za kmetijstvo in druge poklice.

Sodelavci Karitas so vključene v projekt usposobili tudi za delovanje skupin za varčevanje in posojila in zagon obrti ter organizirali srečanja z agenti za mikrofinanciranje. Vsak član skupine na mesečni ravni prispeva en ali dva evra v skupni proračun, iz katerega si lahko izposodijo sredstva za zagon dejavnosti ali pa tudi za plačilo stroškov družine. Okoli 80 % vseh vključenih je s pomočjo skupin za varčevanje že začelo poslovno dejavnost. Na terenu smo obiskali nekaj mladih, ki so s pomočjo posojila samo 50 € iz svoje

skupine lahko začeli s šivanjem, trgovinico, malo restavracijo, vsak mesec nekaj zaslužijo in tako lahko dostojno preživijo svoje družine. Zelo so ponosni na svoje delo. Želijo pa še bolj napredovati. Najboljše skupine so bile v sklopu natečaja lani tudi nagrajene z dodatnimi sredstvi.

V preteklem letu sta bila za oskrbo z vodo obnovljena dva vodovodna sistema, zgrajenih 10 vodnjakov ter štirje kioski za dostop do pitne vode. Posebno hvaležni so ljudje v kraju Manji, tudi ravnatelj šole, saj učenci sedaj namesto ene ure hodijo po vodo le 20 minut. S tem imajo več časa za učenje. Potrebe glede izgradnje vodne infrastrukture pa so v tem zahodnem delu Ruande velike. Mnogo je še vedno ljudi, ki hodijo po vodo zelo daleč.

Poseben poudarek projekta je tudi na boljših higienosk-sanitetnih praksah in varstvu okolja. Preko kampanj osveščanja za širšo populacijo in s pripomočki za higieno, ki so jih prejele vse vključene družine, so lahko izboljšali tudi to. V 36 pilotnih vaseh so bili ustanovljeni tudi t. i. vodni klubi, ki so bili za svoje delo posebej usposobljeni in so obiskali vsa gospodinjstva v njihovih vaseh, jim dali nasvete, kako izboljšati ta področja. Naučili so se tudi izdelave domačega mila, kar jim je veliko pomenilo. Na terenskem obisku smo na primer videli, kako so iz bambusa naredili posebne mize za sušenje posode, da je bolj higiensko. Te aktivnosti v projektu se bodo zaključile z nagradnim natečajem za vasi, ki prakticirajo najboljše higienske in sanitetne prakse.

Srečali smo se tudi z mladimi, ki so bili usposobljeni s strani slovenskega podjetja GeoCodis, d. o. o., ki je partner v projektu. Podjetje je oskrbelo za konfiguracijo 5 wi-fi strežnikov ter pripravilo spletni portal za izmenjavo informacij o dobrih praksah projekta ter mlade usposobilo za zbiranje informacij o vodooskrbi in objavljanje informacij na portalu.

V kraju Birambo v Ruandi smo v sodelovanju s Karitas Ruanda in podjetjem Damahaus prestige **podprli gradnjo hiške za revno petčlansko družino**, ki je morala prej plačevati najemnino sedem evrov na mesec in so zelo težko živeli. Hiška je bila zgrajena s stisnjenimi zidaki s prešami, kar je domačine naučil izdelovati in graditi z njimi slovenski podjetnik Marko Štirn iz podjetja Damahaus prestige. To je bil hkrati učni projekt za lokalne zidarje in njihove pomočnike, ki bodo tudi

v prihodnje s to gradnjo lažje preživeli svoje družine. Izgradnja te hiše je nadaljevanje projekta, ki ga je sofinanciralo Ministrstvo za zunanje in evropske zadeve RS v letih 2018 do 2020. V sklopu terenskega obiska sem obiskala to družino, zelo so srečni in hvaležni, ker imajo sedaj lep dom in ni več treba plačevati drage najemnine.

V Safi v Centralnoafriški republiki, kjer ima večina ljudi možnost samo enega obroka dnevno z zelo nizko vrednostjo beljakovin, smo v sodelovanju s sestrami usmiljenkami **pomagali pri nakupu hrane za več kot 100 kronično ali kritično podhranjenih otrok**, slednji

so potrebovali bolnišnično oskrbo. Med njimi je bila tudi dve leti in tri mesece stara Neftali, katere življenje je viselo na nitki, ko jo je v center k sestram pripeljala mlada mamica Marie, ki jo je zapustil mož. »Po Božji previdnosti je preživela in ozdravela. Hvala vam za vse, kar storite za te otroke,« je dejala sestra Edelmira. Mamice v centru dobijo tudi pouk, kako naj bolje prehranjujejo otroke, in o kmetijskih praksah, da jim pomagajo izboljšati način življenja.

V Sandiari v Senegalu smo v sodelovanju s sestro Polono Švigelj **zgradili kuhinjo in jedilnico ter zagotovili hrano za dnevni obrok za 25 revnih srednješolcev**

za eno leto, slednje v sodelovanju z Zavodom sv. Stanislava v adventni akciji. »Jedilnica je namenjena dijakom, ki imajo v Senegalu pouk od 8h do 12h in popoldan od 15h do 18h. Ker prihajajo z oddaljenih vasi, ne zmorejo hoditi domov in se spet vračati. Poleg tega doma večkrat ni bilo hrane, in tako so ostajali ves dan v šoli in lačni ter niso dosegali pravih rezultatov,« je dejala s. Polona Švigelj. Sedaj ko imajo novo kuhinjo in jedilnico, ki smo jo poimenovali po slovenskem zavetniku mladih Alojziju Grozdetu, pa je drugače. »Hvala vsem, ki ste prispevali, da se nam je sedaj lažje učiti v šoli in razmišljati. Ne bomo se nehali zahvaljevati vsem, ki ste nam pomagali, da imamo hrano,« je dejala dijakinja Christine.

V Lodwarju v Keniji smo v sodelovanju z duhovnikom Imom Donaldom opremili šest učilnic in podprli gradnjo sanitarij za potrebe nove osnovne šole z vrtcem, ki je začela delovati to leto. V šoli imajo sedaj pet razredov, kjer se uči 211 otrok. Podprli smo tudi plačilo za delo sedmih učiteljev in štirih pomočnikov ter šolsko malico za učence. Slednje smo prispevali iz humanitarne programa Lakota Afrika, saj je Kenija med tistimi državami v Sahelu, ki jih pestijo zelo pogoste suše.

V Ampitafi na Madagaskarju smo podprli nakup hrane za dnevni obrok okoli 300 osnovnošolcev in otrok iz vrtca na misijonu v Ampitafi ter nakup 24 ton

DOBRODELNI KONCERT RADIA OGNJIŠČE OB ZAČETKU ŠOLSKEGA IN VEROUČNEGA LETA

2. SEPTEMBRA 2023 OB 17. URI V POLETNEM GLEDALIŠČU STUDENEC

DOBROTA JE KOT SONCE, KI POSIJE V VSAKO HIŠO.

HVALA ZA POMOČ PRI NAKUPU ŠOLSKE TORBE ZA OTROKA, KI MU JO DOMA TEŽKO PRIVOŠČIJO.

Karitas
Slovenska karitas

radio ognjišče

riža za podhranjene otroke v Matangi in Vohipahu, kjer je bila v letu 2022 ekstremna lakota. »Sestre v Matangi pomagajo več kot 3.000 hudo podhranjenim otrokom. Letos se je vse zelo podražilo. Hvala za poslano pomoč. Bog plačaj vsem dobrotnikom,« je dejal Janez Krmelj, v sodelovanju s katerim pomagamo v teh krajih.

Vse to smo zmogli le z veliko dobroto Slovencev in Slovenije. Ljudje, s katerimi se srečam na terenu v afriških deželah, mi vedno rečejo, naj se zahvalim vsem v Sloveniji, ki mislite nanje in jim pomagajte, ter dodajo, da molijo za vse dobrotnike. Prav tako tudi misijonarke in sestre domačinke. Tako smo vsi skupaj povezani. Iz srca hvala vsem v Sloveniji za vso dobroto, za podporo akcijam Karitas za pomoč Afriki! Naj ta dobrota rodi obilo blagoslova v vašem življenju.

NAGRADNA KRIŽANKA

avgust

Monika Nared

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17. 8. 2023 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

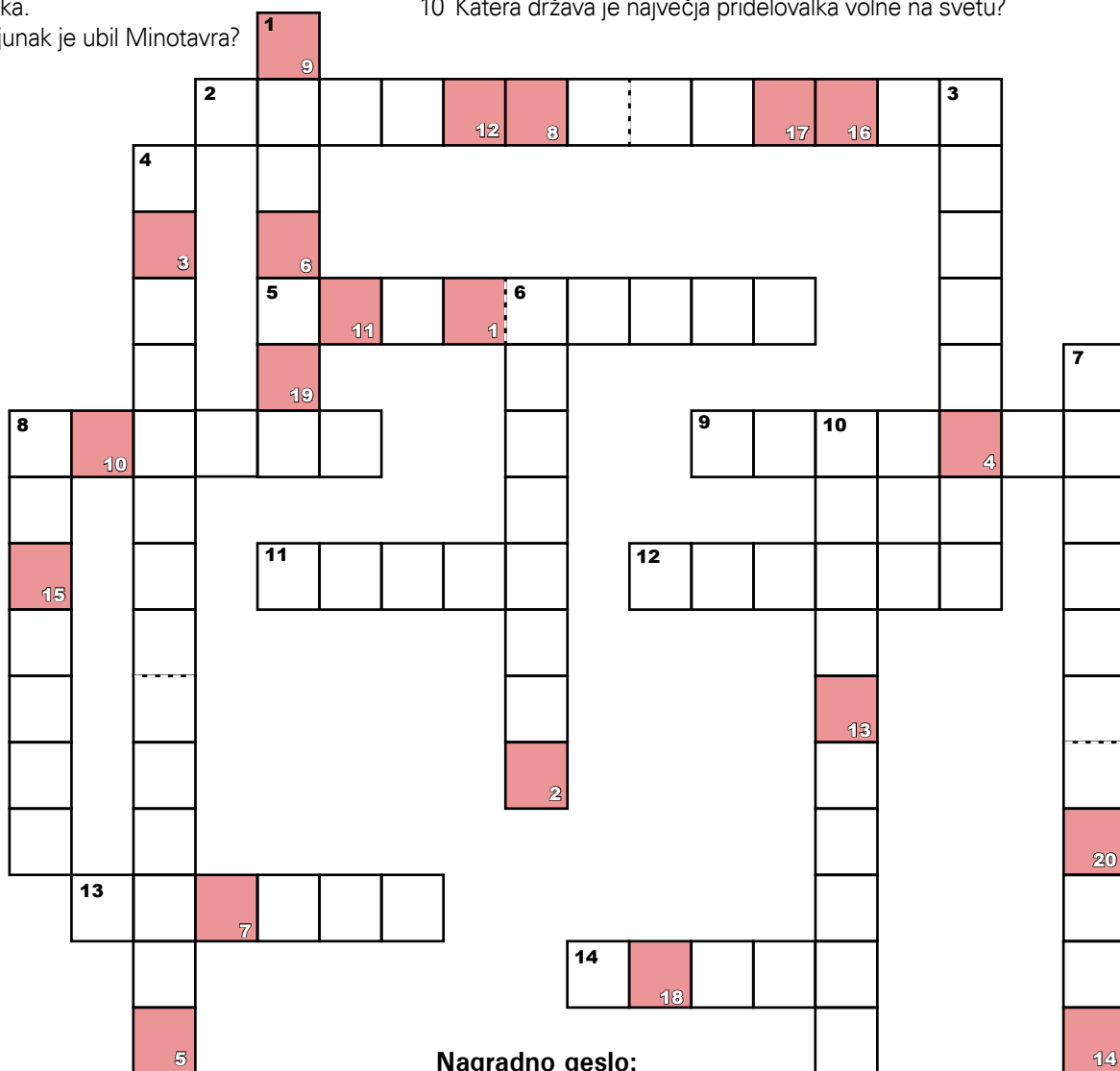
Če bi kdo želel križanko rešiti digitalno, lahko do nje dostopi preko spletne strani <https://www.karitas.si/o-karitas/zarek-dobrote> na: [spletna križanka](#).

Vodoravno:

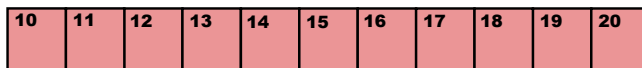
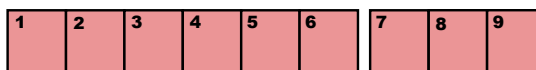
- 2 Ime gusarskega kapitana v zgodbi o Petru Panu?
- 5 Kraj rojstva slikarja in grafika Božidarja Jakca?
- 8 Nagrobni napis.
- 9 Kaj zidamo v oblakih kadar sanjarimo?
- 11 Kako se imenuje zapredek sviloprejke?
- 12 Katera država je domovina lego kock?
- 13 Sveta Indijska reka.
- 14 Kateri mitološki junak je ubil Minotavra?

Navpično:

- 1 Reka, ob kateri leži Celje.
- 3 Kako se imenuje skalnat grič v središču Aten?
- 4 Avtor Solzic.
- 6 Slikar morskih motivov.
- 7 Kdo so Pankracij, Servacij in Bonifacij?
- 8 Prepoved izvoza določenega blaga v drugo državo.
- 10 Katera država je največja pridelovalka volne na svetu?

Nagradno geslo:

Geslo julijske nagradne križanke:

BITI SPOŠTOVAN

Nagrajenci:

1. nagrada: **Hedvika Blatnik, Mežica**
2. nagrada: **Marta kovačič, Miklavž na Drav. polju**
3. nagrada: **Maja Prijatelj, Sodražica**

Nagrade za julij:

1. nagrada: **ročni izdelek iz Afrike**
2. nagrada: **ročni izdelek iz Afrike**
3. nagrada: **ročni izdelek iz Afrike**

»Kako okusno je kadar sami pripravimo svoj obrok!«
To možnost so doživeli otrok na taboru 'Kuhajmo skupaj' na Rakitni, kjer so spoznavali zdrav način življenja.

Počitnice Biserov so v polnem teku in skupaj sestavljamo cvetove prijateljstva in pozornosti drug do drugega.

»Odplujmo novim avanturam naproti!«
V Sončni hiši v Portorožu poteka preko celega poletja letovanje za socialno ogrožene družine iz Slovenije.

Mladi povezani v Mlado Karitas so podali svoje roke pri organizaciji 55. romanja bolnikov, invalidov in starejših na Brezje.

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

